

“ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,”

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 23ου - 24ου ΤΕΥΧΟΥΣ

	Σελίς
— <i>Δι δημοτικά ἐκλογαί.</i> Πραγματοποιούμενον «Λαϊκὸν Μέ- τωπον». Συναγεμὸς καὶ Κέντρον. Ἀποφασιστικὴ καμπή	317
— Αἱ Συμφωνίαι τῆς Μπόννης «Τὰ Παιδιά Παίζει!»	326
— Ὁ Προϋπολογισμὸς 1954 - 1955	328
— Ρεαλιστικὴ ἐδρέωσις τῆς Εἰρήνης, Ἡ τετραμερὴς διάσκε- ψις Δυτικῶν καὶ Ρωσσίας	321
— Περιφερειακὸν σύμφωνον Μέσης Ἀνατολῆς	322
— Μετεκπαίδευσις τῶν Πολιτικῶν εἰς τὰ διπλωματικά	322
— Δικαιοσύνη καὶ Δικασταί	331
— Οἱ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι ἐν ἀγώνῳ	
— Οἱ μεγάλοι καὶ οἱ μικροὶ μισθοί	323
— Ἡ διατίμησις τῆς ἐργασίας καὶ αἱ Συλλογικαὶ Συμβάσεις	325
— Οἱ ἐργάται καὶ οἱ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι	323
— Οἰκονομολογικὴ σοφία	326
— Ἐνοχὸς σιωπὴ ἐπὶ τοῦ χρηματιστηριακοῦ παιγνίου	326
— Τύπος - φορολογία	323
— Ἀμερικανικαὶ παραγγελφαί	324
— Σταθμοὶ αὐτοκινήτων	323
— Πρὸς ἀνανέωσιν τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς Η.Α.Τ.Ε.	324
— Στοὺς ἀγρότας θὰ πρέπει νὰ θεμελιωθῇ ἡ οἰκονομικὴ ἀνα- σύνταξις τῆς Χώρας	332
— Ἡ Ἐπαρχία καὶ τὰ Χωριά	325
— Ἡ ἀλιεΐα	325
— Ἀστεγοί	323
— Ζητήματα τῶν Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων πολέμου Ἀξίκων καὶ Ὀπλιτῶν	337
— Οἰκονομικὴ κρίσις τῆς Γιουγκοσλαυίας - Ἀμερικανικὴ ἐνί- σχυσις	338
Βιβλιογραφία Ἱστορικῆ Ἀνθολογία ὑπὸ Ἐπαμ. Γιαννοπού- λου.— Ἡ Ἐκβιομηχάνησις τῆς Χώρας ὑπὸ Γ. Τρακάκη.— Χριστιανικὴ Κοινωνιολογία καὶ Ἑλληνικότης ὑπὸ Τσά- να.— Παραγωγικότης. Περιοδικὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ Κέν- τρου Παραγωγικότητος	339
— Τὸ Πρῶτον Ἔτος	340

ΕΤΟΣ Α'. 1 καὶ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1954 ΦΥΛΛΑ 23 καὶ 24

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

ὑπὸ καὶ Ἐπιμελείᾳ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ξενοφώντος 15 Α (Τηλ. 23.191)

ΑΘΗΝΑΙ

OFFICINE GALILEO

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ :

FIRENZE, SPEZIA, BATTAGLIA, MILANO, MARGHERA, TARANTO

ΠΡΟΪΟΝΤΑ :

ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ :

- Όργανα έλέγχου και μετρήσεως, εργαστηριακά και βιομηχανικά.
- Ηλεκτρικοί γνώμονες.
- Όργανα ύψηλης τάσεως μέχρι 260.000 Βόλτ.
- Πίνακες έλέγχου και χειρισμών.
- Έγκαταστάσεις μετρήσεως μονώσεως μέχρι 1.000.000 Βόλτ.
- Τηλέγραφοι Μηχανών, όργανα πλεύσεως, ηλεκτρικός εξοπλισμός πλοίων.
- Ηλεκτροδιαγνωστικά καταγραφικά μηχανήματα.
- Ραδιοπομποί.
- Σταθμοί ηλεκτροακουστικού έλέγχου φραγμάτων.

ΟΠΤΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ :

- Φακοί πάσης φύσεως, διόπτραι κλπ.
- Φωτογραφικά μηχαναί.
- Φωτογραφικά μηχανήματα μεγάλης ακριβείας.
- Μικροσκόπια, ζυγοί αναλύσεων και πάσης φύσεως οπτικά όργανα εργαστηρίων.
- Προβολείς διά πλατέας, εργοστάσια κλπ.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ :

- Μηχανικά κατασκευαί ακριβείας.
- Ηλεκτρομηχανικά κατασκευαί.
- Μηχανήματα κλωστοϋφαντουργίας πάσης φύσεως.
- Κοπτικά και ραπτικά μηχαναί.
- Μηχανήματα έλέγχου άντοχής υλικών.
- Διαχωριστήρες έλαίου.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ και ΟΡΓΑΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ κ. λ. π.

Αντιπρόσωποι έν Έλλάδι
«ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ»

Ανώνυμος Έλληνική Έταιρία Ηλεκτρισμού
δδς Τσώρτσιλ 7 - Αθήναι - Τηλέφ. 25.391

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ ΦΡ 25106α

ΗΜΕΡΩΝ 4-6-92

ΑΡΙΘ. 45568

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,"

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ και ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ξενοφώντος
Αριθ. 15 α
ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. 23191

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Εκδόσις Δεκαπενθήμερος

Υπό και Έπιμελείς ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ

ΕΤΟΣ Α'
Φύλλον 23-24
(Σελ. 317-340)
1 - 15 Ν)βρίου

15η Νοεμβρίου 1954

Ἡ εξέλιξις τοῦ ζητήματος τῶν Δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἦλθε νά ἐπαληθεύσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης εἶχομεν ἐπισημάνῃ εὐθύς ἅμα τῇ προκηρύξει των. Ὅλαι αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις τείνουν μάλιστα νά πιστοποιήσουν ὅτι, ἡ ἔκβασις τῶν ἐκλογῶν τῆς 21ης Νοεμβρίου κινδυνεύει νά ἀποτελέσῃ τὸ ἔναυσμα μιᾶς σοβαρωτάτης πολιτικῆς κρίσεως.

Ἐκκινουσα ἀπὸ τὴν θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ὀρθὴν ἀφετηρίαν, ὅτι ἡ ἐπιλογὴ τῶν ὀργάνων τῆς αὐτοδιοικήσεως δὲν ἔχει τίποτε νά κερδίσῃ ἀπὸ τὴν παρέμβασιν κομματικῶν συντελεστῶν, ἡ Κυβέρνησις δὲν κατείδεν ἐν τούτοις ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ἦτο ἀδύνατον νά τύχῃ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς κατ' ἄλλον τρόπον παρὰ διὰ τῆς ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑποδείξεως ὑποψηφίων κοινῆς ἐμπιστοσύνης μεταξὺ ἐπιλέκτων καὶ ἀχρωματίστων κατὰ τὸ δυνατόν κομματικῶς πολιτῶν. Ἐξυψώνουσα οὕτω ἔργῳ τὸν θεσμὸν τῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ὀργάνων τοῦ ἡ Κυβέρνησις, θὰ ἐξησφάλιζε συγχρόνως καὶ μίαν ἀρκετὰ εὐρεῖαν λαϊκὴν βάσιν ἱκανὴν νά ἀποσοβῇ οἰονδήπου ἀπρόοπτον. Εἴτε ἀπὸ ὑπερβάλλουσας αὐτοπεποιθῆσιν, εἴτε ἐν τῇ ἀφελεῖ ἐλπίδι, ὅτι θὰ ἦρκει ἡ δῆλωσις τῆς περὶ ἀποχρωματισμοῦ τῶν ἐκλογῶν διὰ νά ἀφοπλίσῃ πᾶσαν περὶ τοῦ ἐναντίου προσπάθειαν καὶ νά ἀποτρέψῃ τὰς πολιτικὰς συνεπείας ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν, ἡ Κυβέρνησις ἀντιπαρῆλθεν ἀμέριμνος τὰς εἰσηγήσεις μας. Ἀφῆκε τὸ πεδίου τῆς μάχης ἔκθετον τὰς δὲ ἐθνικόφρονας μάζας ἐν ἀμηχανίᾳ ἐνώπιον πλήθους ὑποψηφιοτήτων. Καὶ ἐν ᾧ αἱ στρατιαὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἐχθροῦ, ταχέως ἐπωφελοῦμεναι τοῦ τακτικοῦ αὐτοῦ πλεονεκτήματος, ἀνεδιοργανοῦντο διὰ νά κατέλθουν εἰς τὴν μάχην, αὐτὴ ἐπίστευσεν ὅτι θὰ ἐματαίωνα τὴν διεξαγωγὴν τῆς... καταργουσα ἀπλῶς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχιστρατήγου τῆς. Ὅταν ἡ ἀναπότρεπτος φορὰ τῶν πραγμάτων κατέδειξεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νά ἀποστερηθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ πολιτικοῦ τῆς περιεχομένου, ἀντὶ, ἀποδεχομένη τὴν πρόκλησιν τῶν ἀντιπάλων τῆς, νά συγκεντρώσῃ τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἐπὶ μιᾶς ὑποψηφιότητος, ἐπροτίμησε νά ἐπιδείξῃ «ἀλύγιστον σταθερό-

τητα» ἐν τῇ πλάνῃ της καὶ νὰ ἀποσυρθῇ ὅπως ὁ Ξέρξης ἐπὶ τοῦ Αἰγάλεω διὰ νὰ θαυμάσῃ τὸ θέαμα τῆς μάχης!

Ἡ ἡττα τῶν ἐθνικοφρόνων ὑποψηφίων εἰς ὠρισμένας καιρίας σημασίας περιφέρειας θὰ τὴν ὀδηγήσῃ ἐν τούτοις μοιραίως εἰς τὴν ἀνάγκην διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Καὶ ἡ Ἑλλάς θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς σοβαρὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας οὕτως ἢ ἄλλως θὰ καταστήσῃ ἀναγκαίαν ἡ τύχη τῆς προσφυγῆς της εἰς τὰ Ἑνωμένα Ἔθνη, μὲ τὰς ἀγωνιώδεις ἀναταραχὰς ἐνὸς νέου ἐκλογικοῦ σάλου ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ κρίνεται τόσον ἡ ἐσωτερικὴ της γαλήνη ὅσον καὶ ἡ διεθνὴς της τοποθέτησις, ἥ—ἂν δὲν προχωρήσῃ εἰς νέας ἐκλογὰς—μὲ μίαν κυβέρνησιν μειωμένου πολιτικοῦ κύρους, τὴν ὁποίαν τὰ τελευταῖα ἐνδοκομματικὰ περιστάτικα δὲν θὰ ἔχουν βεβαίως ἐνισχύση.

* *

Τὴν ζοφεράν αὐτὴν προοπτικὴν ἔρχεται νὰ ὁλοκληρώσῃ ἡ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ «Κέντρου» διαμορφουμένη κατάστασις. Ἐκεῖ, ὑπὸ τὴν πίεσιν ἐκ τῶν κάτω, ἡ πολιτικὴ πρωτοβουλία—διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἡ πολιτικὴ ἡγεσία—περιῆλθε καταφανῶς εἰς ἄλλας χεῖρας.

Αὐτὸ εἶναι τὸ σημαντικότερον γεγονός τῶν τελευταίων ἐβδομάδων, τοῦ ὁποῖου οἱ ἀντίκτυποι θὰ βαρύνουν σοβαρότατα ἐπὶ τῆς περαιτέρω πολιτικῆς μας ἐξελεύσεως.

Δὲν ὠφελεῖ ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ γεγονότος τούτου. Διότι τὴν πολιτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ δι' αὐτῆς τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν δὲν κοθορίζουν πάγια δικαιώματα πνευματικῆς ὑπεροχῆς οὔτε αἱ περγαμνῆαι ἐκλογικῶν ἀρχαιρεσιῶν. Τὴν καθορίζουν οἱ ἐν διαρκείᾳ ἀνεκλίξει κανόνες τῆς πολιτικῆς δυναμικῆς καὶ πρὸ παντός ἡ ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος παρουσία. Καὶ ἀφ' ἧς τὰ δυναμικώτερα στοιχεῖα τοῦ «Κέντρου» ἐν οἷς τὰ ζωηρότερα στελέχη τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἐξεβίβασαν τὴν πολιτικὴν μάχην πρὸς τὸν Συναγερμὸν καὶ θὰ γίνουν αὖριον ἀποδέκται ὅλης τῆς κατ' αὐτοῦ ἀντιδράσεως, ἡ ἡγεσία τῶν ἐπὶ τοῦ «Κέντρου» κατεκυρώθη ἔργῳ, καὶ αὐτῶν αἱ τάσεις καὶ τὸ πνεῦμα θὰ κατευθύνουν τοῦ λοιποῦ τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ δυνάμεις. Τὰς ἐξέφρασαν μάλιστα τὰς τάσεις καὶ τὸ πνεῦμα τῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς νέας τῶν ἡγεσίας μὲ μίαν πρᾶξιν ἀπεράντου ψυχολογικῆς καὶ πολιτικῆς σημασίας: τὴν συνεργασίαν μετὰ τῆς ΕΔΑ, συνεργασίαν ἣτις—σημειωτέον—δὲν ἔχει τὴν μορφήν ἀπλῆς ἀποδοχῆς τῶν ψήφων τῶν ὁπαδῶν της, ἀλλὰ σαφῶς καθορισμένης συμφωνίας.

Δὲν θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ ὁποῖα διασταυροῦνται σήμερον γύρω ἀπὸ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ νέου ΕΑΜ, τὸν προσδιδόμενον εἰς τὴν σύμπραξιν ταύτην. Μᾶς ἀρκεῖ αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονός ὅτι μίαν μεγάλην μερίν τοῦ Κέντρου προκειμένου νὰ ἐκφράσῃ τὴν κατὰ τῆς παρούσης καταστάσεως δυσφορίαν της δὲν ἐδίστασε νὰ προέλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ κομμουνισμοῦ. Αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονός ἀρκεῖ διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν νέαν πολιτικὴν ἡγεσίαν τοῦ Κέντρου καὶ νὰ διαγράψῃ ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς ἐ-

πελθούσης μεταβολῆς. Τὸ σημειοῦμεν χωρὶς οὐδὲ τὸ παράπαν νὰ θέλωμεν νὰ ἀμφισβητήσωμεν τὴν ἀντικομμουνιστικὴν πίστιν τοῦ στρατηγοῦ Κατσώτα ἢ νὰ προσδώσωμεν εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν τὴν ἔννοιαν μιᾶς συνειδητῆς διολισθήσεως πρὸς τὴν ἀριστεράν.

Δὲν ἐπαύσαμεν ἄλλως τε ἀπὸ μηνῶν ἐπισημαίνοντες ὅτι ὑπὸ τὰς κρατούσας οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας διαβιώσεως, ἡ πρὸς τὸν κομμουνισμὸν διολίσθησις ἔπαυσε πλέον νὰ φοβίζῃ τὰς ἐν ἀπογνώσει μικροαστικὰς μάζας. Ὅταν ἐστηρίξαμεν ὅλην τὴν πολιτικὴν τῆς «οἰκονομικῆς μας ἀναπροσαρμογῆς» ἐπ' αὐτῇ τὴν προϊούσαν φαλκιδευσίν τῶν μικροαστικῶν εἰσοδημάτων, ὅταν ἀφίνομεν νὰ εὐρύνηται διαρκῶς ἡ ψαλλίς τῶν ἀγροτικῶν τιμῶν πρὸς τὰς βιομηχανικὰς καὶ ἐπιτρέπομεν τὴν ἀκόρεστον ἐκμετάλλευσιν ὑπὸ ὀλιγίστων μεσαζόντων τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος καὶ τοῦ καταναλωτοῦ, ὅταν τὸ κράτος παρουσιάζει τὴν εἰκόνα τῆς ἀσυναρνησίας καὶ τῆς νωχελείας τὴν ὁποῖαν ἐμφανίζουν αἱ διαιωνιζόμεναι μελέται τῶν ἔργων τῆς ἀνασυγκροτήσεως, ποῖαν ἀξίαν ἔχει ἡ ἠθικὴ ἐξέγερσις κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦντες μίαν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ὀργὴν τῶν ἐπωφελῶς, δρᾶνται τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ στρατηγοῦ Κατσώτα, καὶ κλείουν τὰ ὦτα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς οἵανδήποτε ἄλλαν παραινήσεις; Ὅπως εἴχομεν γράψῃ ἐπανειλημμένως εἰς τὸ παρελθὸν ἡ μετακίνησις τῶν λαϊκῶν μαζῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ προσλαμβάνει ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς τὴν μορφήν ἐνὸς «γεωλογικοῦ φαινομένου», τὸ ὁποῖον δὲν καθοδηγεῖται ἀπὸ οἵανδήποτε δυνάμιν λογικῆς οὔτε δύναται νὰ κριθῇ μὲ οἵανδήποτε ἠθικὰ κριτήρια. Καὶ ἡ στιγμή αὕτη κινδυνεύει νὰ εἶναι ἡ 21η Νοεμβρίου 1954.

* *

Ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ «γεωλογικοῦ φαινομένου» δὲν ἔχουν ἔννοιαν αἱ θρηνηλογίαι καὶ αἱ ἠθικαὶ ἐξεγέρσεις. Ἀλλ' ἀκόμη ὀλιγότερον εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἐπιχειρήται ἡ μείωσις τῆς σημασίας τοῦ γεγονότος εἰς τὰ ὅρια μιᾶς ἀπλῆς ἐκλογικῆς συμπτῆσεως. Αἱ ἀδήριτοι ἐκεῖναι κοινωνικαὶ καὶ ψυχολογικαὶ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἔφεραν ἐν μέγα μέρος τοῦ Κέντρου εἰς συγχρωτισμὸν ἐκλογικὸν πρὸς τὴν ἄκραν ἀριστεράν, θὰ ἐργάζονται τοῦ λοιποῦ ἀνευδρότως διὰ τὴν εὐρυτέραν συνταύτισιν αὐτῶν. Αὕτη εἶναι ἡ λογικὴ τῶν πολιτικῶν συμπτῆσεων καὶ ἡ ἀκαταμάχητος ἔλξις τῶν κοινῶν ἀγώνων. Ἐπάνω εἰς αὐτὰς ἀκριβῶς ὁ κομμουνισμὸς ὑπολογίζει, ὅταν τόσον πεισμόνως ἐπιδιώκει τὴν σύμπραξιν μικροαστικῶν κομμάτων γύρω ἀπὸ ἐν συγκεκριμένον θέμα κοινῶν ἐνδιαφέροντος, εἴτε Ἑθνικῆς ὕψους εἶναι, εἴτε φυλετικῆς εἴτε Ἐκκλησιαστικῆς. Καὶ γνωρίζει πολὺ καλὰ ὁ κομμουνισμὸς τὰς ἐνδημικὰς ἀδυναμίας τοῦ ἑλληνικοῦ «Κέντρου» αἱ ὁποῖαι τὸ καθιστοῦν ἰδιαιτέρως εὐπρόσβλητον εἰς τὴν διάβρωσίν του. Διότι τὸ Κέντρον ὥς μίαν πολιτικὴν δυνάμιν ἐντεταλμένην ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ παρῶθῃ τὰς συντηρητικὰς δυνάμεις τῆς χώρας πρὸς τὰς ἀναγκαίας μεταρρυθμίσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀνακόπῃ τὴν πρὸς τὴν ἐπανάστασιν διολίσθησιν τῶν, δὲν εἶναι ἀπλῶς δημιούργημα διανοητικῆς προσπάθειας τῶν ἡγετῶν του, φυσικόν, τρόπον

τινα άπαύγασμα της άνάγκης του μέτρου εις τὰ στέρνα μιᾶς ἐνηρμονισμένης κοινωνίας. Εἶναι δημιούργημα ὠρισμένων κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν καταστάσεων, αἵτινες παρασκευάζουν τὸ κατάλληλον κλίμα ἀναπτύξεως αὐτοῦ καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων τὸ Κέντρον ὅπως καὶ πᾶσα ἄλλη πολιτικὴ δύναμις ἄγεται γοργῶς εἰς φυσιολογικὴν διασκόρπισιν. Χρειάζεται τὸ ὑπόβαθρον μιᾶς οἰκονομικῶς ὑγιоῦς μικροαστικῆς τάξεως, με ἀνεκτὰ ὅρια διαβιώσεως καὶ συνείδητην τὴν κοινότητα καταγωγῆς καὶ παραδόσεων· χρειάζεται σχετικὴν ἡρεμίαν πολιτικῶν συνθηκῶν ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ εἶναι δυνατὸς ὁ ὀρθολογισμὸς καὶ ὅπου αἱ ὁμαδικαὶ παρακρούσεις καὶ οἱ μεσσιανισμοὶ νὰ μὴ ἔχουν εὐκὸλον ἀπήχησιν· χρειάζεται τέλος λελογισμένος ἐκλογικὸς νόμος μὴ καθιστῶν ἐξ ὑπαρχῆς ἀνέφικτον οἷανδὴποτε ἰσορροπημένην πολιτικὴν ἐκδήλωσιν.

Τὸ Κ. Κ. γνωρίζει ὅτι οὐδεμία ἐκ τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν ὑπάρχει διὰ τὸ ἑλληνικὸν «Κέντρον», καὶ ὅτι ὅλα εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἔχουν σήμερον συνωμόση διὰ νὰ δημιουργήσουν μίαν ἡφαιστειώδη κατάστασιν καταβροχθίζουσιν εἰς τὴν λάβαν της τοὺς συνετοὺς καὶ τοὺς δικαίους. Γνωρίζει ἐπομένως ὅτι ἡ συμμαχία τοῦ πρὸς τὸ Κέντρον φέρει ἐγγύτητα πρὸς τὰς ἰδικὰς του μάζας καὶ τὰς διαβρώσεις της διαβολικῆς μηχανῆς τοῦ κόμματός του, ἑκατομμύρια ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν τίποτε νὰ χάσουν ἀπὸ μίαν μεταβολὴν καὶ τίποτε νὰ ἐλπίσουν ἀπὸ τὰς ἰδίας καὶ μόνας δυναμεις τῶν.

Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ εἶναι πρόθυμον νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ «Κέντρον» ὑπὸ οἷονδὴποτε ἀρχηγὸν καὶ με οἷανδὴποτε ἐπίσημα συνθήματα. Τοῦ ἀρκεῖ ὁ συγχρωτισμὸς... καὶ ἡ ἀναλογικὴ!

Οἱ πεντακοσιομέδιμνοι τοῦ Ἑλληνικοῦ φιλελευθερισμοῦ, ἀπεγκιστρώθησαν ἐγκαίρως ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον αὐτὴν περίπτωξιν. Θὰ μείνουν ὅμως εἰς τὰ δίκτυα της «ἐκλογικῆς» συμμαχίας ἀρκετοὶ εὐυπόληπτοι καθ' ὅλα πολῖται καὶ ἄγνοοι Ἕλληνες πατριῶται.

Εἰς αὐτὴν τὴν δραματικὴν κατακλειδὰ κινδυνεύει νὰ ὀδηγήσῃ 5 μίλις ἔτη ἔπειτα ἀπὸ τὸν σκληρότερον πόλεμον τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ὁ τόπος, ἡ μυωπικὴ καὶ ἄψυχος ἡγεσία της δεξιᾶς.

«Ἀπὸ τὴν συνδυασμένην ἐπενέργειαν ὅλων αὐτῶν τῶν συντελεστῶν — εἴχομεν γράψῃ εἰς τὸ δελτίον μας της 1ης Φεβρουαρίου 1954—ὀλοκληροῦται καθ' ἡμέραν ὁ διαχωρισμὸς τῶν μαζῶν. Καὶ με τὴν ἀμείλικτον λογικὴν της λαϊκῆς ψυχολογίας, ὁ διαχωρισμὸς αὐτὸς ἀναγκαστικῶς δημιουργεῖται ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν καλύτερον ὀργανωμένων τῶν πλέον δυναμικῶν καὶ τῶν πλέον ἀδιστάκτων. Ἀποτελεῖ δὲ ἀληθῶς πλήρη ἄγνοιαν της ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τὸ νὰ πιστεύεται ὅτι εἶναι δυνατόν τὰ πείσματα τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν αἱ ἀνθρωποφάγοι συνήθειαι της Κυβερνώσεως τὴν Κυβέρνησιν φατρίας ἢ ἡ ἀπόγνωσις τῶν δραχμοσυντηρητῶν, νὰ σταματήσουν πρὸ τοῦ φράγματος οἷανδὴποτε «ἐθνικῶς ἀπαραδέκτου καταστάσεως».

Καὶ τὴν 15ην Μαρτίου σχολιάζοντες τὸ νέον ἐκλογικὸν νομοσχέδιον ἐγράφομεν:

«Οἱ στρατηγικοὶ ἔλιγμοι της Μόσχας δὲν ἤργησαν νὰ παρεμβάλουν ἐν νέον καίριον στοιχεῖον: τὴν ἑνταξιν τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὸ ἀντισυναγερμικὸν μέτωπον. Τὸ «Λαϊκὸν μέτωπον» κατέστη ἤδη δυναμικῶς πραγματικότης οἷανδὴποτε καὶ ἂν μέλλῃ νὰ εἶναι ἡ ἐπίσημος τοποθέτησις της ἡγεσίας τοῦ Κέντρου. Διότι δημιουργεῖται εἰς τὰς **μάζας** ὅπου χωρὶς κανένα νὰ ἐρωτήσῃ, τὸ Κ. Κ. θὰ κινητοποιήσῃ αὖριον τὰς ψήφους του».

Δὲν αἰσθανόμεθα καμμίαν ἱκανοποίησιν διότι ἡ διάγνωσις αὐτὴ της καταστάσεως τόσον ραγδαίως ἔμελλε νὰ ἐπαληθεύσῃ ὥστε σήμερον νὰ διερωτώμεθα ὅχι ἐὰν ἀποτελῇ πραγματικότητα ἀλλὰ ποίας διαστάσεις καὶ μέχρι ποίου σημείου θὰ ἐκδηλωθῶσι ἐκλογικῶς αἱ συνέπειαι της.

Σήμερον εὐρισκόμεθα πλέον ἐπὶ της ἀποφασιστικῆς αὐτῆς καμπῆς. Αἱ θρηνηλογίαι δὲν ἔχουν τὴν θέσιν τῶν. Δι' ὅσους, ἡ τύχη τῶν ἐθνικοφρόνων δυνάμεων της χώρας, συνδέεται με τὴν τύχην της Ἑλλάδος, ἡ ἐπομένη τῶν ἐκλογῶν πρέπει νὰ καταστῇ ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς ἀνασυντάξεως τῶν δυνάμεων τῶν, διὰ της ὁποίας καὶ μόνον θὰ κατορθώσουν νὰ στρέψουν ἀλλαχοῦ τὸν μοιραῖον δρόμον ὃν ἔλαβον τὰ πράγματα.

Οὕτω, ὅπως, ἡ σκληρὰ ἀφύπνισις ἦν προκαλεῖ ἡ σημερινὴ ἀγωνία, ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν μιᾶς ἄλλης δημιουργίας. Τὰ πολιτικὰ μέσα πρὸς τοῦτο ὑπάρχουν. Ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐγκαίρως ἔστω καὶ εἰς τὰς 12 παρὰ τέταρτον.

II. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΔΡΕΩΣΙΣ της ΕΙΡΗΝΗΣ.
Η ΤΕΤΡΑΜΕΡΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΔΥ-
ΤΙΚΩΝ καὶ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἀπετέλεσεν ἐνθαρρυντικὴν ἐκδήλωσιν της ἐπιτευχθείσης τελευταίως προόδου εἰς τὰς μεταξὺ Δυτικῶν Συμμάχων σχέσεις, ἡ εὐκολία μεθ' ἧς εὐθυγράμμισαν τὴν πολιτικὴν τὴν ἑναντι της Ρωσικῆς διακοινώσεως της 23ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἐ. περὶ συγκλήσεως τετραμεροῦς διασκέψεως πρὸς ἐξέτασιν τοῦ θέματος της ἐνοποιήσεως της Γερμανίας δι' ἐλευθέρων ἐκλογῶν καὶ της «**ἀ ν ε υ ἀ ν α β ο λ ῆ ς**» ἐκκενώσεως της Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Γερμανίας ἀπὸ τὰ στρατεύματα κατοχῆς. Εἶναι ἀληθές ὅτι καὶ μόνη ἡ ἡμερομηνία της ἐπιδόσεως της διακοινώσεως—δηλ. δύο μόλις ἡμέρας πρὸ της ὑπογραφῆς τῶν συμφωνιῶν τῶν Παρισίων ἐπὶ τοῦ Γερμανικοῦ—ὑπεδήλου σαφῶς τὴν ἑννοιαν καὶ τὸν σκοπὸν της. Ἡ χρῆσις τοῦ ὅρου «**ἐ λ ε ὗ ε ρ α ι ἐ κ λ ο γ α ι**» ὑπῆρξεν ἐν τούτοις λίαν ἐντέχνως

τοποθετημένη εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ρωσικῶν προτάσεων, ὥστε νὰ προκαλέσῃ σοβαροὺς δισταγμοὺς ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ. Τὸ ὅτι, ὁμόθυμος ὑπῆρξεν ἐπομένως ἡ ἀπορριπτικὴ στάσις τῶν συμμάχων ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καταδεικνύει μίαν ἐνότητα ἀντιμετωπίσεως τοῦ Ρωσικοῦ προβλήματος εἰς τὴν ὁποίαν δὲν μᾶς εἶχον συνειθίσῃ ἕως τώρα οἱ μεγάλοι μᾶς σύμμαχοι, καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἱκανοποιητικὴ.

Διότι ἐὰν βεβαίως εἰς οὐδενὸς τῶν Συμμάχων τὸν νοῦν δὲν ἔπαυσε νὰ κυριαρχῇ ἡ σκέψις ὅτι ἡ συνεννόησις μετὰ της Ρωσσίας ἐπὶ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ ἐν πρώτοις, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων ἐπεῖτα ἀποτελεῖ τὸν τελικὸν σκοπὸν της Ἀτλαντικῆς συμμαχίας καὶ ὅτι οἱ ἐξοπλισμοὶ δὲν ἀποτελοῦν αὐτοσκοπὸν, ἀλλὰ μέσον πρὸς συνεννόησιν, ἡ διεξαγωγὴ χρησίμων συνεννοήσεων

είναι άσκοπος και μάλιστα επικίνδυνος έφ' όσον δέν θά έχουν δημιουργηθί αί πρός τοϋτο άπαραίτητοι προϋποθέσεις. Καί αί προϋποθέσεις αϋται συνοψίζονται εις τά δύο ταϋτα: 1) άποκατάστασις μιās σχετικής Ισορροπίας δυνάμεων έν Εϋρώπη και 2) διαμόρφωσις έν Μόσχά κλίματος άληθοϋς κατανόησεως και έμπιστοσύνης έναντι τών μη κομμουνιστικών κρατών. Πρέπει νά όμολογηθί ότι και ώς πρός τās δυο αϋτάς προϋποθέσεις έγιναν κατά τούς τελευταίους μήνας αισθηταί πρόοδοι. 'Η ένταξις της Δυτ. Γερμανίας εις τό ΝΑΤΟ, όταν όλοκληρωθί θά σημάνη γενναίον βήμα πρός άποκατάστασιν της Εϋρωπαϊκής Ισορροπίας! 'Αφ' ης δέ ύπάρχει διεθνής πολιτική, ή Ισορροπία δυνάμεων άπετέλεσε τήν μόνην ρεαλιστικήν έδραίωσιν της ειρήνης. Καί αί πολλαπλαί πρός πāsαν κατεύθυνσιν ειρηνευτικά πρωτοβουλία της Μόσχας κατά τούς τελευταίους μήνας πρέπει έπίσης νά σημειωθούν με Ικανοποίησιν άδιάφορον ποίοι είναι οί ύπαγορεύσαντες αϋτάς λόγοι. Προφανώς λόγοι έσωτερικοί αλλά και λόγοι συνδεόμενοι πρός τās σχέσεις έναντι της Κίνας και τών 'Ινδιών, βαρύνουσι κατά τό πλείστον έπί της νέας ταϋτης τακτικής τοϋ Κρεμλίνου. Καί τό έν και τό άλλο όμως έχουσιν άναμφισβήτητον βαρύτητα και πρέπει νά παρακολουθοϋνται με άγρυπνον προσοχήν όσον και ψύχραιμον συνείδησιν. Διότι ή νομιμοφροσύνη και ή φιλειρηνικήτης έχουν συνθηέστατα τήν άφετηρίαν των εις αϋτήν ταϋτην τήν ανάγκην τών πραγμάτων.

'Εάν αϋταί αί προοπτικά επιβεβαιωθούν έν τέλει οί πρωτοστατήσαντες εις τήν 'Ατλαντικήν πολιτικήν θά έχουν πάντα λόγον νά συγχαροϋν έαυτούς δια -ά αποτελέσματά της.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

'Η θρυλλομένη άνταλλαγή επισήμων επισκέψεων μεταξύ Καίρου και 'Αγκύρας έρχεται νά επιβεβαιώση τά λεχθέντα έν Καίρω ύπό τοϋ Βοηθοϋ Γενικοϋ Γραμματέως τοϋ 'Αραβικοϋ Συνδέσμου Λρ. 'Αμπουλέμα καθ' ό διεξάγονται από τινος διαπραγματεύσεις μεταξύ Μ. Βρετανίας, 'Ηνωμ. Πολιτειών

και Τουρκίας πρός προέκτασιν τοϋ Τουρκο-Πακιστανικοϋ συμφώνου εις περιφερειακόν σύμφωνον άσφαλείας περιλαμβάνον τά άραβικά κράτη και τήν Τουρκίαν.

Τοιοϋτον τι προφανώς υπηγάθη ό κ. Eden εις τήν Βουλήν τών Κοινοτήτων τήν 3ην Νοεμβρίου όταν έλεγεν ότι «ή βάσις έν Αιγύπτω (Σουέζ) θά ήδύνάτο κάλλιστα νά άποτελέση έν είδος βάσεως μετόπισθεν (Rear Base), με άλλας μικροτέρας βάσεις έπί προεχωρημένων σημείων αϋτης, έν όψει της ύποχρεώσεως προστασίας της γραμμής Τουρκίας—'Ιράκ».

Αί εξαγγελόμεναι εξέλιξεις αϋταί, εάν έτύγχανον όλοκληρώσεως, θά εκάλυπτον έν από τά άσθενέστερα σημεία άμύνης τοϋ δυτικού συγκροτήματος έν 'Εγγύς 'Ανατολή, τό περὶ τόν Περσικόν κόλπον και τήν Αίγυπτον δηλ. διπλωματικών και στρατηγικόν χάσμα. 'Από της πλευράς αϋτης τά εξαγγελόμενα σχέδια παρουσιάζουσιν άναμφισβήτητως σημαντικώτατα πλεονεκτήματα και θά άποτελέσουν πράγματα ποιούμενα σημαντικήν επίτυχίαν της δυτικής διπλωματίας. 'Από ειδικωτέρας 'Ελληνικής πλευράς εμφανίζον έννοείται και άλλας άπόψεις, σχετιζόμενας πρός τήν θέσιν μας έν τῷ 'Αραβικῷ κόσμῳ δι' ό και θέλομεν νά έλπίζωμεν ότι ή διπλωματία μας τά παρακολουθεί μετά της δεούσης προσοχής.

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ εις τά ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ

'Ισως αϋτός νά είναι ό λόγος δια τόν όποιον ό κ. τέως Υπουργός της Παιδείας όπεδλήθη εις τόν κόπον της ανά τήν Μ. 'Ανατολήν περιουθείας του! 'Εσπύσαν λοιπόν κατά πāsαν πιθανότητα αί άθηναϊκαι έφημερίδες αί όποιαί άχαρηκήριον τό ταξείδιον του ως ταξείδιον άναφυξης. 'Εάν συμβαίη ή 'Ελλάς νά έχη έπί τόπου δύο εκ τών άριστων διπλωματικών υπαλλήλων της, αϋτό δέν έμποδίζει θεδαίως -έφ' όσον τόσα θάλλάρια μάς περισσεύουν ως γνωστόν—νά χρησιμοποιούνται ταϋτα και δια τήν μετεκπαίδευσιν τών πολιτικών της άνδρων εις τά διπλωματικά ζητήματα.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΝ ΑΓΩΝΙΑ

'Η παρατεινομένη άοριστία περὶ τήν ρύθμισιν τοϋ μισθολογικοϋ ζητήματος περὶ οϋ έγράψαμεν εις τό προηγούμενον, έχει βυθίση

τήν τάξιν τών υπαλλήλων εις βαθυτάτην ΑΣΤΕΓΟΙ άγωνίαν.

Αί μελετώμεναι άπεργίαι τών Τριατατικών, τών υπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων, Δημοσίου Δικαίου και λοιπών κλάδων, εκδηλούμεναι ίσως έξυπνήσουν τούς άρμοδίους από τήν νάρκην εις της όποιαν τούς έχει βυθίσει ό εϋδαιμονιστικός αϋτοθauμασμός.

'Αλλά διατί πρέπει νά φθάσωμεν εκεί;

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ και οί ΜΙΚΡΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

Τό άρθρον 102 τοϋ Συν[τος όρίζει:

Οϋδέποτε αί εκ τοϋ Δημοσίου Ταμείου ή Ταμείου Νομικῶν Προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικοϋ δικαίου έχόντων προνόμιον ύπό τοϋ Κράτους ή σύμβασιν μετ' αϋτοϋ, άμοιβαί ή οίσιδηποτε άλλαι άπολαυαί έμμίσθου δημοσίου υπαλλήλου, δύνανται νά υπερβώσι κατά μήνα έν τῷ συνόλω των τās μηνιαίας τακτικές άποδοχάς της όργανικής θέσεως αϋτοϋ έπί ποινῇ ή άπολύσεως».

Εις εκτέλεσιν έξεδόθη ό ν. 2276[1952. Καί όμως, ως άπεκαλύφθη έσχάτως ύπό ποικιλωνύμους μορφάς και καταστρατηγητικές τοϋ Συν[τος και τοϋ νόμου αϋτοϋ όνομασίας, παρέχονται και παρανόμως άκόμη εισπραττονται τοιαϋται άμοιβαί. Τό καθιερωθέν ύπό τοϋ ν. 2276[52 σύστημα έλέγχου τών καταχορηστικῶς διδομένων και εισπραττομένων (ϋπερ τούς δύο μισθοϋς) άμοιβῶν έπαυσε και έπί από πότε νά λειτουργή; Ποίος ό ύπεϋθυνος, μάς έρωτοϋν οί μισθοϋς πείνης λαμβάνοντες κατώτεροι, και με τήν σειράν μας έρωτώμεν και ήμείς τούς άρμοδίους Υπουργούς;

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ και οί ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

'Η Γ.Ε.Σ.Ε. εις διακήρυξιν της προαγγέλει Πανελλαδικήν άπεργίαν. Πράκτορες της Συνομοσπονδίας περιέρχονται τά εργατικά Κέντρα τών 'Επαρχιών, δια νά προετοιμάσουν και συγχρονίσουν τόν άπεργιακόν άγώνα, και παντοϋ εύρίσκουν σύμφωνον τόν εργαζόμενον κόσμον νά συμμετάσχη της άπεργιακής κινήσεως. 'Επιτροπαί άγώνος συγκροτοϋνται κατά πόλεις και όσον οϋτω δια της Πανεργατικής και Πανελλαδικής άπεργίας θά νεκρωθί ή παραγωγική και οικονομική ζωή της Χώρας.

Τό στεγαστικόν πρόβλημα της 'Ελλάδος, τό όποιον δημιούργησεν ό πόλεμος ή Κατοχή και ή άνταρσία, επιδεινωθέν εκ τών σεισμών, άποτελεί έν εκ τών κυριωτέρων μεταπολεμικών προβλημάτων, ή αντιμετώπισις τοϋ όποιοϋ θά έπρεπε νά είναι ένιαία.

'Αντ' αϋτοϋ παριστάμεθα μάρτυρες της πλέον άσυναρτήτου πολιτικής. Τό 'Υπουργείον Σεισμοπαθῶν 'Ιονίων Νήσων, τό 'Υπουργείον Προνοίας, τό 'Υπουργείον Εργασίας και πάσης φύσεως και μορφής όργανισμοί ίδρυμένοι και ύπό όθρουιν φέρονται επιλαμβανόμενοι τοϋ προβλήματος αϋτοϋ χωρίς ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

'Η Κυβέρνησις ύπό τήν πίεσιν τών ενδιαφερομένων και πρός πολιτικήν καταδημαγώγησιν, άντι νά μελετήση τό όλον πρόβλημα, κινείται σπασμωδικώς πρός διαφόρους κατευθύνσεις με τόν σκοπόν νά καθυσυχάση, με τήν έναρξιν εργασιών προχείρων, τούς άστέγους οί όποιοι κατά μεγάλο ποσοστόν εις τās Ξενοπαθησάσας εκ τών σεισμών περιφέρειας, θά περάσουν και τόν έρχόμενον χειμῶνα ύπό σκηνάς. Καί ήναγκάσθη μέν ή Κυβέρνησις νά καταφύγη εις τούς στρατιωτικούς δια νά λύση τό στεγαστικόν πρόβλημα της Θεσ[λλίας. 'Αλλά τότε τί λόγον ύπάρξεως έχουν αί άλλαι διηρησεί;

Είναι θλιβερά ή εικόνα τήν όποιαν παρουσιάζει τό στεγαστικόν πρόβλημα της 'Ελλάδος. Χωρίς νά υπολογίσωμεν τούς εκ τών σεισμών άστέγους, εις τήν 'Ελλάδα τά 87% τοϋ πληθυσμοϋ κατέχουν 1 δωμάτιον ανά δύο άτομα, ένφ εις Γαλλίαν μόνον τά 20% εις τήν Γερμανίαν τά 7%) τοϋ πληθυσμοϋ διαμένουν ανά 2 εις έν δωμάτιον, χωρίς νά άναφερθώμεν εις τās θλιβεράς στεγαστικές συνθήκας τοϋ άγροτικοϋ πληθυσμοϋ τοϋ συστεγαζομένου εις άχυροκαλύδας με τά ζῶα.

ΤΥΠΟΣ—ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Αί αύξήσεις τών φορολογικών συντελεστών δέν έσχολιάσθησαν από τόν 'Αθηναϊκόν Τύπον. 'Η Κυβέρνησις θά έπρεπε νά έντρέπεται δια τήν σωτήν. Συνεννοούμεθα!

ΣΤΑΘΜΟΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

'Η πόλις τών 'Αθηνών δικαιούται προστάσις ως Πρωτεύουσά της 'Ελλάδος. 'Η έλλειψις διοικητικής εύρυθμίας και αισθητικής έχουν καταστήσει τās 'Αθήνας μεγάλο.

χωρί αναρχούμενον καὶ κακὸν ὑπόδειγμα διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν Ἑπαρχιακῶν πόλεων. Μία τῶν ἀσχημιῶν τῶν Ἀθηνῶν, προκαλοῦσα συνάμα κυκλοφοριακὴν ἀταξίαν, εἶναι οἱ ὑπαίθριοι σταθμοὶ τῶν ἀστικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν λεωφορείων. Ἐφ' ὅσον οἱ σταθμοὶ τῶν λεωφορείων δὲν εὐρίσκονται εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως, θὰ ἔπρεπε νὰ στεγάζωνται εἰς κλειστοὺς καὶ σκεπασμένους χώρους. Εἶναι ἀκατανόητον καὶ πολεοδομικῶς βάρβαρον οἱ Χῶροι τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, αἱ Πλατεῖαι καὶ αἱ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν, νὰ ἔχουν παραδοθῇ εἰς τὰς λεωφοριακὰς ἐπιχειρήσεις. Ὅπως οἱ σιδηρόδρομοι, ἔχουν τοὺς σταθμούς των εἰς κλειστοὺς χώρους καὶ αἱ βιομηχαναὶ καὶ ὅλοι οἱ ἐπαγγελματῖαι τὰ καταστήματά των καὶ τὰ γραφεῖα των, θὰ πρέπει καὶ οἱ λεωφοριοῦχοι νὰ ἔχουν κλειστοὺς σταθμούς, χάριν τῆς εὐπρεπείας, ἡσυχίας καὶ τάξεως. Ἀρχετὰ εἶναι τὰ κέρδη ἵνα αἱ λεωφοριακαὶ Ἐπιχειρήσεις διεξάγονται κατὰ τρόπον πολιτισμένον καὶ ὄχι εἰς βάρος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς κοινωνίας.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ

Αἱ Ἀμερικανικαὶ παραγγελίαι εἰς Εὐρωπαϊκὰς Βιομηχανίας ἀνῆλθον κατὰ τὸ οικονομικὸν ἔτος 1954 εἰς ἑξακόσια δώδεκα ἑκατομμύρια δολλάρια. Τὸ σύνολον τῶν παραγγελιῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ 1952 ἐνάρεξέως των, ἀνῆλθεν εἰς τρία ἑκατομμύρια διακόσια ἑβδομήκοντα δύο ἑκατομμύρια δολλάρια. Τούτων ἐπωφελήθησαν 18 Χῶροι τῆς Εὐρώπης, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς διὰ 35 ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἡ ἔμμεσος αὕτη βοήθεια ἔρχεται φυσικὰ νὰ προστεθῇ εἰς τὴν ἄρμεσον τοιαύτην τὴν παρεχομένην εἴτε ὑπὸ μορφὴν ὕλικου παραγομένου ἐν Ἀμερικῇ εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν οικονομικῆς βοήθειας πρὸς ἄμυναν (defense support). Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διὰ τῶν παραγγελιῶν τούτων τῆς ἐμμέσου βοήθειας ἀποβλέπουν εἰς τὴν προμήθειαν χρησίου ὕλικου διὰ τὴν κοινὴν ἄμυναν Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας καὶ εἰς τὴν παροχὴν δολλαρίων εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Χώρας πρὸς διευκόλυνσιν τῆς οικονομικῆς των ἀνασυγκροτήσεως. Ἡ οικονομικὴ αὕτη πλευρὰ τῆς στρατιωτικῆς βοήθειας ἔχει βεβαίως ἰδιαίτεραν σημασίαν διὰ τὰς

βιομηχανικὰς ἀνεπτυγμένας δυτικὰς χώρας τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἑλλάς ὡς καθυστεροῦσα βιομηχανικῶς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπωφεληθῇ παρὰ εἰς περιορισμένου βαθμοῦ τοῦ εἵδους αὐτοῦ τῆς βοήθειας. Τοῦτο δὲν ὀφείλεται βεβαίως εἰς κακὴν διάθεσιν οἰουδήποτε ἀλλ' ἀπλούστατα εἰς τὰς βιομηχανικὰς δυνατότητας τῆς χώρας. Θὰ ἔδει πάντως νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει των ὅλα αὐτὰ ὅσοι τόσον εὐκόλως λησμονοῦν τὸ μέγεθος τῆς προσπαθείας τὴν ὁποῖαν καταβάλλουν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι διὰ τὴν κοινὴν ἄμυναν.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ Η.Α.Τ.Ε.

Ἡ ἀνανέωσις τῆς Γεωργικῆς Πολιτικῆς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναζητήσεως νέων μεθόδων καλλιέργειας διὰ τῶν ὁποίων ἄφ' ἐνὸς μὲν θὰ αὐξηθῇ ἡ ἀποδοτικότητα καὶ θὰ μειωθῇ τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς, ἄφ' ἑτέρου δὲ θὰ προωθῇ ἡ διὰ τῆς ἐπιμελημένης συσκευασίας καὶ βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας ἡ διάθεσις τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν χωρὶς τὴν ὑπερμετρον διαφορὰν τιμῶν, ἡ ὁποία ὑποδεικνύεται διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσώπου τῆς Φ.Α.Ο. παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον.

Αἱ ὑποδείξεις μελετῶμεναι καὶ ἐφαρμοζόμεναι ἀπὸ τὰς ἀρμοδίους ὑπηρεσίας, τὸ ὕπουργεῖον Γεωργίας καὶ τὴν Α.Τ.Ε., δι' ὧν ἀσκεῖται ἡ Γεωργικὴ Πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἀσφαλῶς θὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν τοῦ Ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν ἐργατικότητα τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ αὐξήσις τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται ἤδη εἰς 4700, καίτοι τόσον ἡ χρηματοδότησις τῆς Γεωργίας ὅσον καὶ ἡ διὰ τοὺς ἀγρότας Κυβερνητικὴ μέριμνα ὑπῆρξαν πενιχραί. Ἀποτελεῖ δὲ ἱκανοποίησιν ὅτι αἱ ἐν τῇ ἐκθέσει ὑποδείξεις τῆς Φ.Α.Ο. συμπίπτουν μὲ ὅσα εἰς προηγούμενα τεύχη ἐγράφησαν καὶ παρ' ἡμῶν.

Ἡ διοίκησις κυρίως τῆς Α.Τ.Ε., ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ Ἀγροτικοῦ κόσμου, ἀνακαίνιζουσα ἐκ βάθρων τὴν γραφειοκρατικὴν συγκρότησιν τοῦ φορέως τῆς Ἀγροτικῆς πίστεως ὀργανισμοῦ τῆς Α.Τ.Ε. καὶ τοποθετοῦσα εἰς τὰς ἡγετικὰς θέσεις πρόσωπα ἐγνωσμένης ἀξίας λόγῳ μορφώσεως πείρας,

ὕπηρεσιακῆς ἀποδόσεως καὶ φιλοαγροτικῶν διαθέσεων.

Τὸ ἀμερόληπτον εὐθὺ καὶ φιλοδίκαιον τοῦ χαρακτηρὸς τοῦ Διοικητοῦ καὶ ἡ προέλευσίς του, ἀποτελοῦντα μοναδικὴν ἐγγύησιν τοῦ ἀνεπηρέαστου τῶν ληφθησομένων μέτρων ἀπὸ οἰασδήποτε, πολιτικῆς ἢ ἄλλας ἐπιδράσεις εἶναι ὅτι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀπαρεξήγητον ἀναγένεσιν τοῦ σχήματος καὶ τῶν προσώπων φορέων τῆς ἐγκαινισαζομένης καὶ διὰ τῆς Ἀμερικανικῆς χρηματοδοτήσεως νέας Γεωργικῆς πολιτικῆς ἐξορμήσεως ἐφ' ἧς θὰ βασισθῇ ἡ μελλοντικὴ εὐημέρια τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ προγραμματισμὸς τῆς Α.Τ.Ε. πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργικῆς παραγωγῆς, ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ μὲ κριτήρια ὄχι κερδοσκοπικὰ ἀλλὰ κοινωνικὰ, ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μικροπαραγωγῶν, δηλαδὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς μικροτέρας παραγωγικῆς μονάδος ἐν τῇ ἀγροτικῇ οἰκονομίᾳ, οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται μόνοι των καὶ μὲ τὰ ἴδια μέσα νὰ ἐπωφεληθῶν τῶν νέων μεθόδων παραγωγῆς πρὸς αὐξήσιν τῶν εἰσοδημάτων των διὰ νὰ συμθεξοῦν εἰς τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας. Τοῦτο εἶναι δυνατόν εἰς τὴν Α.Τ.Ε. καὶ διὰ τῆς ἀναδιόργανώσεως τῶν Συναγερμῶν ἐπὶ πλαισίῳ ἀνταποκρινομένων εἰς τὴν μέχρι τοῦδε κηθεῖσαν πείραν ὡς ὀργάνων ἀσκήσεως τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς, μὲ κριτήρια οικονομικῆς ἀποδόσεως καὶ ὄχι κομματικῆς ἐπιρροῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως, ὡς εἶχον καταντήσῃ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ Συνεταιρισμοί, καὶ αἱ ἑνώσεις των.

Η ΕΠΑΡΧΙΑ καὶ τὰ ΧΩΡΙΑ

Ἡ αὐξήσις τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν εἰσοδημάτων ἡ ὁποία ἐσημειώθη τὰ τελευταῖα δύο χρόνια, ἔδωκε μία κίνησιν ἐπὶ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ χωριά τῆς Ἑλλάδος. Μιὰ πού ὅλοι οἱ εἰδικοί συμφωνοῦν ὅτι, ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς γεωργοκτηνοτροφικῆς καὶ δασικῆς ἐπιδόσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον καθυστερημένας τῆς Εὐρώπης, ἔχει μεγάλα περιθώρια, πού θὰ ἀπληρῶν νῆξιν θέλομεν νὰ κάμωμεν ὅσον ἀφορᾷ

χρησιμοποίησι τοῦ Ἠλεκτρισμοῦ στὴν ὑπαίθρο, ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὸ καθήκον τῆς Κυβερνήσεως νὰ βοηθῇ στὴν ἐπιστροφήν τῶν νέων πού κατὰ τὰ χρόνια τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου συσσωρεύθησαν στὴν Πρωτεύουσα καὶ τὰς πόλεις καὶ ἀποτελοῦν τὰς στρατιάς τῶν ἀνέργων πού φυτοζωοῦν.

Καὶ τὸ καθήκον αὐτὸ εἶναι Ἐθνικόν, διότι θὰ ἀνακόψῃ τὸν μεταναστευτικὸν πυρετὸν τῶν πλέον ζωντανῶν στοιχείων τῆς φυλῆς μας, ὅταν πεισθοῦν ὅτι τὸ χῶμα τῆς Πατρίδος των μπορεῖ νὰ τοὺς προσπορίσῃ τὰ ἀγαθὰ διὰ μίαν ἀνετον ζωὴν.

Καὶ αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ δημιουργικὴ πνοὴ καὶ θέλησις τῶν Κυβερνώντων νὰ στρέψουν τὸν ροῦν τῶν ἀγαθῶν ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα εἰς τὰ χωριά καὶ τὴν Ἐπαρχίαν.

Η ΑΛΙΕΙΑ

Ἡ ἀλιεῖα ἡ ὁποία ἠδύνατο μεταπολεμικῶς ν' ἀποτελέσῃ σημαντικὸν παράγοντα τῶν ὡσεὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τῆς μειωτῶν εἰσαγωγῶν ἰχθυερῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ διατιθεμένου συναλλάγματος 17 ἐκατ. δολλαρίων, δὲν ἔτυχε τῆς δεούσης προσοχῆς, οὔτε ἀνεπτύχθη παράλληλα μὲ τὰς προόδους τῶν γειτονικῶν χωρῶν Ἰταλίας καὶ Γιουγκοσλαβίας ἐπὶ τῶν τοιμῶν τῆς πελαγικῆς ἰδίας ἀλιείας τῶν ἀφρόνων, καὶ τῶν χοιδρῶν ἰδία ψαριῶν, δι' ἐξοπλισμοῦ ἀλιευτικῶν σκαφῶν μεγάλης ἀκτίνος δράσεως.

Ἡ Γιουγκοσλαβία ἡ ὁποία εἶχε τὸ 1940 μηχανικὰ σκάφη ἵππων 5.700 ἤδη χρησιμοποιοῖ τοιαῦτα 18.500 ἵππων.

Ἐκτὸς τούτου ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται καὶ ἀποξεί ἀπὸ τῆς ἀλιείας 30.000 περίπου άτομα, ἔχουν ἐγκαταληφθῇ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ δὲν παρεσχέθησαν εἰς αὐτὰ εὐκαιρία ἀποδοτικῆς ἀνασυγκροτήσεως, οὔτε ἔχουν τὴν ἐξασφάλισιν ἐκείνην τὴν ὁποῖαν ἔχει κάθε ἐργάτης μέσω τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ ἄλλων ἀλληλοβοηθητικῶν ταμείων.

Βεβαίως εἰς ἀπλοῦν σημείωμα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιλάβωμεν τὰ μὲ τὴν ἀλιεῖαν συνεχόμενα προβλήματα. Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀπληρῶν νῆξιν θέλομεν νὰ κάμωμεν ὅσον ἀφορᾷ

ιδία τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν ἀλιεῖαν πτω-
χοὺς καὶ ἀπροστατεύτους ἀνθρώπους.

ΕΝΟΧΟΣ ΣΙΩΠΗ

Εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος μας κατη-
γείλαμεν σαφῶς τὸ ἐν Ἀθήναις Χρηματι-
στηριακὸν παιγνίδι ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν
Ἑθνικῶν Δανείων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν γε-
λοίων διαπραγματεύσεων. Τὸ σκάνδαλον,
ὅπως καὶ ἡ γελοιοποίησις τῆς υποθέσεως τῶν
διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν ὁμολογούντων
καὶ τῶν ὑπευθύνων Ὑπουργῶν, δὲν συνεκί-
νησαν τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ ἔνοχος σιωπὴ τῆς
Κυβερνήσεως εἶναι ἀποκαλυπτικὴ τῆς ἐφαρ-
μοζομένης «δικτατορίας τῆς σιωπῆς» εἰς τὰς
περιπτώσεις σκανδάλων καὶ κυβερνητικῶν
ἀποτυχιῶν. Σημειοῦμεν τὸ ζήτημα, διότι
κάποτε θὰ ζητηθῇ λόγος. Τότε θὰ ἔχῃ καὶ
ὁ Τύπος τὴν εὐχέριαν νὰ ὁμιλήσῃ.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΣΟΦΙΑ

Οἱ ἐξωφρενισμοὶ τῶν οἰκονομολόγων τοῦ
Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Κυ-

βερνήσεως ἐξεπέρασαν καὶ τὸ τραγιῶδες γε-
λοῖον. Ὁ φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἀνέρ-
χεται εἰς 80% καὶ τὰ συμβολαιογραφικὰ
ἔξοδα εἰς 20% περίπου. ἦτοι σύνολον 100%.
Εἰς αὐτὰ προσετέθη 30% ὑπὲρ τῶν Δήμων
καὶ κατὰ τὸν Κώδικα τῶν Δικηγόρων 50%
ὑπὲρ τῶν Δικηγόρων ὅστις, ἀπὸ ὠρισμένου
ποσοῦ καὶ ἄνω, παρίσταται ὑποχρεωτικὸς
κατὰ τὴν σύμβασιν ἀγοραπωλησίας. Ἀθροί-
σμα 180% (δέκα ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν). Ἐάν
ὁ ἀγοράσας ἀκίνητον εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην
νὰ τὸ πωλήσῃ θὰ πληρώσῃ ἐν νέου τὸν Δι-
κηγόρον καὶ ἐν μέρος τῶν φόρων καὶ οὕτω
θὰ ἔχῃ χάσῃ τὸ ἐν τέταρτον τοῦ κεφαλαίου
του. Ἄν τύχῃ νὰ ἀποθάνῃ ἐπὶ πλεόν τῶν
180% θὰ πληρώσουν οἱ κληρονόμοι του καὶ
τὸν φόρον κληρονομίας ἐκ 350% περίπου ἂν
ὁ ἔφορος κἀμὴ ὀρθῇ καὶ ὄχι ἐκβιαστικὴν
ἐκτίμησιν. Πάντως θὰ ἔχῃ χάσῃ τοῦλάχιστον
τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου του. Εὐφυῆς τρό-
πος προσελκύσεως κεφαλαίων... πρὸς αὐτο-

κτονίαν!

Αἱ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ ΤΗΣ ΜΠΟΝΝΗΣ

“ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΑΙΖΕΙ!!”

Μετ’ ἀφαντάστου μελαγχολίας ἡ σωφρονοῦσα μερὶς τῆς κοινῆς γνώ-
μης παρακολουθεῖ τὸ ἐγερθὲν ζήτημα περὶ τὰς συμφωνίας τῆς Μπόνης καὶ
τὰς ἐπακολουθοῦσας ἐξελιξεις του. Ἀπὸ τὸν δαίδαλον τῶν ἀποκαλύψεων,
ἀντεγκλήσεων, ἐρμηνειῶν καὶ παρερμηνειῶν, προβάλλει, τῶνόντι, σειρά ἐκ-
πληκτικῶν ὅσων καὶ ἀπογοητευτικῶν διαπιστώσεων:

1.—Εἰς Ὑπουργός, ἡγετικὸν στέλεχος τῆς Κυβερνήσεως, εὐρίσκόμενος
ἐν Γερμανίᾳ, ὡς ἀρχηγὸς οἰκονομικῆς ἀποστολῆς, ὑπογράφει ἐπιστολὰς
πρὸς Γερμανὸν Ὑπουργὸν ὑποσχόμενος ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ἔγκρισιν
ὠρισμένων παραχωρήσεων εἰς γερμανικὰς ἐταιρείας, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν
προτέρων ἐξασφάλισιν τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως του. Ἐπιστρέφει εἰς
Ἀθήνας, δὲν τηρεῖ, εὐθὺς ἀμέσως - ἂν μὴ τι ἄλλο - ἐνημέρους τοὺς συνα-
δέλφους του περὶ τῆς ἐνεργείας του ταύτης καὶ ἰσχυρίζεται τώρα ὅτι δι’ αὐ-
τῶν δὲν ἐδέσμευσε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἂν εἶχε συμβληθῇ ὡς
ιδιώτης καὶ ὡς ἂν τοιοῦτου εἴδους διπλωματικὰ ἔγγραφα νὰ δύνανται νὰ
ἐρμηνεύωνται μὲ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοὺς προβαλλομένους πρὸ ἐπαρχιακοῦ
Εἰρηνοδικείου.

Καὶ ὁ ἀπλοὺς Ἕλλην πολίτης διερωτᾷται: Ἐάν αἱ ἐπιστολαὶ αὗται εἶ-
χον σημασίαν καὶ ἐδέσμευον τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, διατὶ ἀπεκρῦβησαν;

καὶ ἐάν πάλιν δὲν εἶχον σημασίαν καὶ δὲν ἐδέσμευον ἡμᾶς, ποῖαν ἄλ-
λῃν σημασίαν εἶχον καὶ διατὶ ὑπεγράφησαν;

2.—Αἱ ἀνταλλαγεῖσαι μετὰ τοῦ Γερμανοῦ Ὑπουργοῦ ἐπιστολαὶ δὲν εὐρίσκον-
το εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ μέχρι τινῶν ἡμερῶν Ἀξ. Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ
ἀλλ’ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προκατόχου του παραιτηθέντος πρὸ 10 μηνῶν καὶ εἰς
τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἐμπορικοῦ συμβούλου τῆς πρεσβείας Μπόνης. Ὁ κ. Κα-
ψάλης τὴν 3ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. προκληθεὶς ἐν τῷ Συντονιστικῷ συμβουλίῳ
νὰ δηλώσῃ τί εἶχε συμβῇ λέγει—κατὰ τὰ πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου—ὅτι
δὲν ἐνθυμεῖται ἀκριβῶς, καὶ προσθέτει: «Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ γράμματος τὴν
ἔμαθα ἀπὸ τὸν στρατάρχην καὶ *ἐπῆγα καὶ ἤδρα τὰ χαρτιά ποὺ εἶχεν ὁ κ.
Βουλπιώτης*»!!

Καὶ μία φιλικὴ πρὸς τὸν τέως Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ ἐφημερίς
σπεύδουσα εἰς ὑποστήριξιν του καὶ θέλουσα νὰ διευκρινίσῃ τὸ πρᾶγμα ἔ-
γραφε: (Ἑθνικὸς Κῆρυξ 14ης Νοεμβρίου):
«Ἐάν ὁ κ. Καψάλης συνέπεσε νὰ ἐμπιστευθῇ τὸν φάκελλον δι’ ὀλίγας ἡμέ-
ρας εἰς τὸν κ. Μαρκεζίνην προκειμένου ὁ τελευταῖος νὰ κρατήσῃ σημειώ-
σεις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς του εἰς Γερμανίαν, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ὁ φά-
κελλος αὐτὸς ποὺ ὑπῆρχεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Συντονισμοῦ, εἶχεν ἀ-
ποκρυβῇ. *Τὸ ἀληθές εἶναι μόνον ὅτι ὁ κ. Μαρκεζίνης εἶχε κρατήσῃ εἰς τὸ
σπῆτι του καὶ εἰς τὴν κατοχὴν του τὸ διορθωμένον ἰδιοχείρως ἀπὸ τὸν κ.
Ἐρχατ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς. Καὶ ἀπεδείχθη τώρα πόσον δίκαιον εἶχε
ποὺ τὸ ἔκαμεν!*»... Ἐδῶ δὲν χρειάζονται σχόλια...

3.—Ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, δηλώνει εἰς τὸν τύπον
τῆς 12ης Νοεμβρίου ὅτι τὸ πρῶτον ἔμαθε τὰ τῶν ἀνταλλαγεῖσων ἐπιστολῶν
τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1934. ἀπὸ τὸν Γερμανὸν Πρεσβευτὴν ὡς ἂν τὸ
Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν νὰ ἀπετέλει ἄλλο Βασίλειον, χωριστὸν ἀπὸ τὸ
Βασίλειον τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Καὶ προσθέτει ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐ-
ξωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι ἐζήτησε τότε ἀπὸ τὸν κ. Κόρτ νὰ ἔχῃ γραπτὴν ἐκ-
θεσιν ἐπὶ τοῦ θέματος διότι «δὲν ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην τῆς με-
ταβιβάσεως προφορικῶν ἀπόψεων.»!!

4.—Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως φέρει πάντα ταῦτα εἰς τὴν δη-
μοσιότητα ἐπισπεύδων οὕτω μίαν πολιτικὴν κρίσιν εἰς παραμονὰς δημοτι-
κῶν ἐκλογῶν καὶ συζητήσεως τοῦ Κυπριακοῦ εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη...

Αὐτὰ τὰ καίρια θέματα ξεχωρίζουν εἰς τὴν ἀντίληψιν παντὸς ἰσορρο-
πημένου Ἑλλήνος μέσα εἰς τὴν θολὴν ἀτμόσφαιραν, τὴν ὁποῖαν δημιουρ-
γοῦν αἱ ἀντεγκλήσεις περὶ «ἀπιστίας» καὶ «παλαιοκομματισμοῦ», ἀτμόσφαι-
ραν βαρυνομένην ἐπὶ μᾶλλον ἀπὸ πυκνὰ νέφη, ὑπονοίων ἠθικῆς φύσεως, τὰ
ὁποῖα πλανῶνται ὑπὲρ τὸ ὅλον ζήτημα. Καὶ μένουν ἀναυδοὶ οἱ πολλοὶ κα-
λοὶ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι εἰς πείσμα τῶν τόσων ἄλλων ἐνδείξεων ἐπέμειναν
νὰ πιστεύουν εἰς τὴν σοβαρότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ εἰς τὸν ἔθني-
κὸν παλμὸν τῶν κυβερνώντων ἐκάστοτε αὐτό, διερωτώμενοι τί νὰ θαυμά-
σουν πρῶτον: τὴν σύγχισιν καὶ τὴν ἀσυναρτησίαν τοῦ τρόπου καθ’ ὃν διοι-

κούμεθα, τὴν ἀπειρίαν εἰς τὴν διαχείρισιν τόσων σπουδαίων ζητημάτων ἢ τὴν τυφλὴν ἐμπάθειαν μὲ τὴν ὁποίαν κατακομματιάζεται ἡ πολιτικὴ του ἡγεσία, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ὅπου προβάλλει καὶ πάλιν ἡ ὑπουργὸς ἀπειλὴ τοῦ κοινωνικοῦ ἐχθροῦ!

«Τὰ παιδιὰ παίζει», εἶναι ἡ θλιβερά διαπίστωσις ἡ ὁποία ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν τῶν ἐθνικῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων, ὡς ἀμείλικτος καταδίκη μιᾶς πολιτικῆς ἡγεσίας, ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ὑπευθύνου διὰ τὴν τραγικὴν ἱλαρότητα τῶν διαδραματιζομένων. Καὶ εἶναι ἀκόμη βαρυτέρα ἡ καταδίκη αὐτῇ ἐνὸς Κράτους τὸ ὅποιο δὲν γνωρίζει τίνα βαρύτητα ἔχουν ὅσα ὑπογράφουν οἱ Ὑπουργοὶ του, καὶ τὸ ὅποιο, διὰ νὰ ἀνεύρῃ τὰ κείμενά των προσφεύγει εἰς τὰ ἀρχεῖα ἰδιωτῶν καθότι ἡ ὅλη αὐτὴ ὑπόθεσις ἐμπλέκεται πρὸς τὰς σχέσεις μας μὲ ξένην δύναμιν καὶ καταβιβάζει οὕτω εἰς τὴν ἐκτίμησιν ὅλου τοῦ κόσμου τὸ κύρος καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν τρόπον καθ' ὃν διοικούμεθα.

Τὰ ἄτακτα παιδιὰ ραβδιζόμενα ἐν ἀνάγκῃ ἐπαναφέρονται εἰς τὴν τάξιν. Τὸ δράμα ὅμως δι' ἡμᾶς σήμερον εἶναι τὸ ὅτι τὰ παιδιὰ παίζουν ρόλον γοννέων καὶ διδασκάλων. Καὶ τὸ Ἔθνος ἀπὸ αὐτὰ ἀναμένει τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων του.....

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1954 - 1955

Ὁ κατατεθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1954 - 1955 ἐμφανίζεται ἰσοσκελισμένος, σημειώνει ὅμως, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ κατωτέρω πίνακος, σημαντικωτάτην αὐξήσιν εἰς τὰς δημοσίας δαπάνας ἐκ 18 τοῖς ἑκατόν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τελικὴν διαμόρφωσιν τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους 1953 - 1954.

Εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν

	1954—55	1953—54
Πολιτικαὶ δαπάναι	6.328	5.622
Ἑθνικὴ Ἀμυνα καὶ Ἀσφάλεια	4.042	3.578
Κύριος Προϋπολογισμὸς	10.362	9.200
Δημόσιαι Ἐπενδύσεις	2.167	1.420
Γενικὸς Προϋπολογισμὸς	12.529	10.620

Ὁ προϋπολογισμὸς ἐπενδύσεων ἐμφανίζει μὲν σημαντικωτάτην αὐξήσιν, ἀλλ' ἡ μέχρι τοῦ προβλεπομένου ὕψους ἐκτέλεσίς του παραμένει ἀμφίβολος, διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δι' οὓς καὶ ὁ προϋπολογισμὸς ἐπενδύσεων τῆς παρελθούσης χρήσεως, ἐνῷ ἀνέγραφε κατὰ τὴν κατάθεσιν του 2.060 ἑκατ. διευορφώθη ἐν τέλει εἰς 1.420 ἑκατομμύρια. Τοῦτο δὲ διότι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπεν-

δύσεων ἐξαρθᾶται τόσον ἐκ τῆς δυνατότητος προωθήσεως τῶν ἔργων, ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἐξοικονομήσεως ἐπαρκoῦς συναλλάγματος καὶ δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν των. Εὐλόγον ἐπομένως εἶναι νὰ μειοῦται ἡ χρηματοδότησις τῶν ἐπενδύσεων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκτέλεσις τοῦ κυρίου προϋπολογισμοῦ ὑπερβαίνει τὰς προβλέψεις.

Ἐξ ἄλλου, οἱ διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων διατιθέμενοι πόροι—προσερχόμενοι κατὰ 1.567 ἑκατ. ἐξ ἐλληνικῶν πηγῶν, κατὰ 300 ἑκατ. ἐξ ἀναλήψεων ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῆς Ἀμερικανικῆς βοήθειας καὶ κατὰ 300 ἑκατ. ἐκ πιστώσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ—παραμένουν κατὰ μέγα μέρος ἀβέβαιοι. Αἱ ἐπιτευχθεῖσαι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πιστώσεις, ἐφ' ὅσον δὲν χρησιμοποιηθοῦν ἐν τὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, κινδυνεύουν νὰ ἀκρωθιοῦν, ὡς ἤδη εἰδοποιήθημεν, ἐνῷ μέγα μέρος τῶν ἐξ ἐλληνικῶν πηγῶν πόρων δὲν εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ, ὡς εἶναι ἡ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ κυρίου προϋπολογισμοῦ ἀναμενόμενη ἐνίσχυσις τῶν ἐπενδύσεων κατὰ 350 ἑκατ., τὰ προβλεπόμενα ἐξ ἀναμενόμενων εἰσπράξεων τῆς Κ.Ε.Δ. 228 ἑκατ., καὶ οἱ νέοι πόροι ἐξ ἐκουσίου νέου ἐσωτερικοῦ δανείου ἐκ 360 ἑκατομμυρίων.

* *

Ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῶν πολιτικῶν δαπανῶν, ὁ κατατεθεὶς προϋπολογισμὸς ἀναλαμβάνει νέας τινὰς ὑποχρεώσεις, ὡς τὴν ἀπαρχὴν τῆς ὀριστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπλήκτων, τὴν μερικὴν ἀπόδοσιν τῶν καταθέσεων τῶν ταχυδρομικῶν ταμειυτηρίων καὶ τὴν, διὰ τοῦ γενικοῦ ἀποθεματικοῦ, πρόβλεψιν ἐξυπηρετήσεως τοῦ προπολεμικοῦ δημοσίου χρέους, εὐθύς ὡς ἐπέλθῃ συμφωνία μὲ τοὺς ὁμολογιούχους. Εἰδικώτερον, ἐντύπωσιν προξενεῖ τὸ ὅτι δὲν κατορθώθη ἡ μείωσις τῶν σοβαρῶν ἐλλειμμάτων τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων, τὰ ὁποῖα προβλέπονται ν' ἀνέλθουν εἰς 223 ἑκατομμύρια, ἤτοι 18 ἑκατ. πέραν τῆς χρήσεως 1953—54.

Γενικῶς ὅμως πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἡστόχησεν ἡ πρὸς στιγμὴν ἐξαγγελθεῖσα ἔφεσις ἐξυγιάνσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς διοικητικῆς μηχανῆς, οὕτως ὥστε μὲ μικροτέρας ἢ καὶ τὰς αὐτὰς δαπάνας νὰ καταστῇ αὕτη πλέον ἀποδοτικὴ καὶ ἐξυπηρετικὴ τοῦ κοινοῦ. Εἰδικώτερον, ἀντὶ νὰ ἐπιχειρηθῇ συστηματικὴ ἀνασύνταξις τῶν ὑπηρεσιῶν, βάσει ἐκλογικευμένης ἀνακατάξεως καὶ συγχωνεύσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων, ὁπότε ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ θ' ἀπέβαιεν ὄχι μόνον οἰκονομικωτέρα ἀλλὰ καὶ παραγωγικωτέρα, ἐπεξητήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 2500/53, χάριν δὴθεν σοβαρῶν οἰκονομιῶν, ἀπλοῦς περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἐνέργεια δὲ αὕτη, ἀφοῦ ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος ἐπέφερε μεγάλας ζημίας καὶ ἀναστάτῳσιν εἰς τὴν διοίκησιν, κατέληξεν, ὡς ἀναφέρει ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐκθεσις, εἰς τὴν, βάσει τοῦ πρὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1953 μισθολογίου, ἐξοικονόμησιν 61 ἑκατομμυρίων! Αἱ παραμείνας, ἐν τῷ μεταξὺ ἀπηρεχαιωμένοι ἀντιλήψεις καὶ τροχοπέδα καὶ ἡ μὴ ἀπλοποιήσις τῶν ἀτελευτήτων διατυπώσεων καὶ πολλάκις ἀνευ λόγου ἐνοχλήσεων συνεκράτησαν τὸ ὑψηλὸν «κόστος» τῆς διοικήσεως, κατὰ μέγα μέρος ὑπεύθυνον διὰ τὴν γενικῶς ἀναγνωριζομένην μὴ ικανοποιητικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ μισθολογίου, ἀπορροφῶντος σήμερον τὰ 32,41 τοῖς ἑκατόν τῶν ἐξ ἐλληνικῶν πηγῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ. «Τὸ ζήτημα τοῦ μισθολογίου,

ἀναγκάζεται νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐκθεσίς ὅτι ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ ζητήματος τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, τὸ ἕτερον τῶν δύο σοβαρωτάτων θεμάτων διὰ τὸν προϋπολογισμόν, οὐ μόνον διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἐπιβαρύνσεως, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ παρεχόμενοι μισθοί, οὔτε καλύπτουν τὰς ἀνάγκας τοῦ προσωπικοῦ ἐν ἀναλογία μὲ τὴν προπολεμικὴν ἔκτασιν αὐτῶν, οὔτε καὶ ἀνταποκρίνονται πλέον εἰς τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη τὸ μισθολογικὸν σύστημα τοῦ Α. Ν. 1502]1950».

Κυρίαν ὁμως αἰτίαν δυσανάλογου ἐπιβαρύνσεως ἀποτελοῦν αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι, αἱ ὁποῖαι—παρὰ τὴν μείωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ στρατεύματος ἀπὸ 143.000 εἰς 105.000 ἀνδρας—ἀνερχόμεναι εἰς 3.078 ἑκατ. «ἀπορροφῶν, τὸ 34,89 % τῶν ἀνευξωτερικῆς βοήθειας ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ τὸ 8,24 % τοῦ καθαροῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος».

Ἐὰν ὁμως συνυπολογισθῶσι καὶ αἱ λοιπαὶ δαπάναι αἱ χαρακτηριζόμεναι ὡς στρατιωτικαὶ (σώματα ἀσφαλείας, στρ. συντάξεις κλπ.), τότε τὸ σύνολον τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, ἀυξανόμενον εἰς 4.911 ἑκατ., ἀπορροφᾷ τὰ 54,96 % (!) τῶν ἀνευξωτερικῆς βοήθειας ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ (8.821), προσηυξημένων κατὰ τὰ ποσὰ τῶν ἐπαιγόντων ἔργων (27) καὶ τῶν ἐσόδων τῶν ταμείων ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ στόλου (87), ἢ τὰ 13, 16 % τοῦ προβλεπομένου διὰ τὸ 1954—55 καθαροῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος (37. 330.).

Εἰς τὰ «Πολιτικά Φύλλα» (Ἀριθ. 18) τελευταίως ὑπεγραμμίσθη ἡ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν δυσανάλογος ἐπιβαρύνσις πρὸς τὴν οἰκονομικὴν μας ἀντοχήν, ἐν συγκρίσει καὶ πρὸς ἄλλας χώρας τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ὡς ἀνεγνωρίσθη ἄλλως τε ἐπισήμως, τόσον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ., ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ἐτονίσθη δὲ καὶ ὁ γενόμενος ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κακὸς τοῦ ζητήματος χειρισμός. Πάντως βέβαιον καθίσταται ὅτι αἱ δαπάναι ἀμύνης τὰς ὁποίας ἐπωμιζόμεθα εἶναι τόσον δυσβάστακτοι, ὥστε εἶναι προβληματικὸν νὰ εὐσταθήσῃ οἰκονομικὴ πολιτικὴ ὁμαλῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, ἐφ' ὅσον πρὸς χρηματοδότησιν ταύτης δὲν κατορθωθῇ νὰ ἐξοικονομηθοῦν ἐκ τῶν σήμερον διατιθεμένων διὰ δαπάνας ἀμύνης, ἐπαρκεῖς ἐγγχώριοι πόροι.

Ἀναφερομένη εἰς γενικωτέρας προβλέψεις ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐκθεσίς ἀναγράφει ὅτι «κατὰ τὸ νέον οἶκον. ἔτος 1954 - 1955 ἀναμένεται περαιτέρω αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος, εἰς μικρότερον ὁμως ρυθμὸν καὶ λόγῳ τοῦ ἐκτάκτου ἐν πολλοῖς χαρακτῆρος τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πραγματοποιηθεισῶν αὐξήσεων καὶ λόγῳ, εἰδικώτερον, τῆς μειωμένης ἐσοδείας ὀρισμένων προϊόντων». Ὡς ἐκ τούτου, τὸ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν προϊόν προβλέπεται ὅτι θὰ σημειώσῃ αὐξήσιν εἰς σταθερὰς τιμὰς, κατὰ τὴν Ἐκθεσιν, κατὰ 2,9 οἶο, ἐναντι αὐξήσεως ἐκ 13,2 οἶο μεταξὺ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, φοβούμεθα ὅτι τὸ ὕψος τοῦ κατατεθέντος προϋπολογισμοῦ υπερβαίνει τὸ ἐπιτρεπόμενον διὰ τὴν ἀντοχήν τῆς οἰκονομίας ὅριον, δεδομένου ὅτι συγκρινόμενον πρὸς τὸ σύνολον τῶν διαθέσιμων πόρων, ὡς οὗτοι ἀναφέρονται εἰς τὴν Ἐκθε-

σιν, ἀπορροφᾷ ἤδη τὰ 27,3 τοῖς ἑκατὸν τοῦ προβλεπομένου συνόλου τούτων διὰ τὸ 1954 - 55 (45.800 ἑκατομ.), ἐναντι ποσοστοῦ θεωρουμένου ἤδη ὡς ὑπερβολικοῦ ἐκ 24,2 τοῖς ἑκατόν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ σύνολον τῶν διαθέσιμων πόρων τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκθέσεως ἀναγνωριζομένου ὡς «ἐκτάκτου» ἔτους 1953-54 (44.500 ἑκατ.). Ἡ παραγνώρισις τῆς βασικῆς ταύτης ἀρχῆς δύναται νὰ ἔχῃ δυσαρέστους συνεπείας, ὅχι μόνον ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν ἄγει πρὸς ἀποτελμάτωςιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν προϋπολογιζομένων διὰ τὴν χρῆσιν 1954 - 55 ἐσόδων, τῶν ὁποίων ἡ εἴσπραξις θὰ δυσχερανθῇ.

Κ.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ καὶ ΔΙΚΑΣΤΑΙ

Διὰ τῶν τελευταίων νομοθετημάτων τοῦ Ὑπουργ. τῆς Δικαιοσύνης, ἰδία τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν τῶν δικαστῶν, ἀποσκοπεῖται ἡ τυπικὴ καὶ οὐσιαστικὴ βελτίωσις τῆς ἀπονομῆς τοῦ Δικαίου εἰς τοὺς προσφεύγοντας εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἀληθῶς κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον, ἡ ἀπονομὴ τοῦ Δικαίου κατὰ τοὺς ἰσχυόντας νόμους, ἔχει καταντήσῃ ζήτημα τύχης.

Τύχης ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ δικαστοῦ ἢ τῶν δικαστῶν οἱ ὁποῖοι θὰ δικάσουν τὴν υπόθεσιν, παρ' ὅτι ὅχι μόνον μεταξὺ τῶν δεδοκιμασμένων παλαιῶν δικαστῶν ἀλλὰ καὶ τῶν νεωτέρων ὑπάρχουν ἀδαμάντινοι χαρακτῆρες ἡθους, φιλοπονίας, ἐντιμότητος καὶ ἐξαιρέτου μορφώσεως. Διὰ τοὺς ἄλλους ἰσχύει καὶ ἐν πολυμελεῖ συνθέσει ὅτι εἰδικὸν περιοδικὸν γράφει «εἶναι ζήτημα ἀνεγγίξουσαν τὴν μονάδα» καὶ αὐτὸ δημιουργεῖ τὴν ἀνησυχίαν εἰς τοὺς δικαζομένους.

Καὶ ἡ ἀνησυχία εἶναι εὐλογος :

Ἐν τῇ κυριαρχικῇ κατ' οὐσίαν ἐκτιμήσει, τῶν εἰς τὴν δίκην ὑποβαλλομένων πραγματικῶν περιστατικῶν καὶ ἐγγράφων καὶ τῇ ὑπαγωγῇ τῶν εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἰσχυόντων καὶ ἐφαρμοστέων ἐπ' αὐτῶν νόμων, ὑπάρχει ἡ *ἐσφαλμένη ἀντίληψις* ὅτι οἱ δικασταὶ εἶναι ἀνεξέλεγκτοι, καὶ ὅτι ἡ διαφορὰ κρίσεως καὶ ἡ ἀντίθεσις γνώμης ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ εἶναι ἐπιτετραμμένη. Εἶναι δὲ ἐσφαλμένη διότι τοῦτο ἰσχύει *μόνον* ἐπὶ εὐσυνειδήτου καὶ ἐπιμελημένης ἐργασίας τοῦ δικαστοῦ ἐπὶ τῆς ὑποβαλλομένης ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ υποθέσεως, καὶ *ὅχι ὅταν ἐξ ἀμελείας*, ἀσυγχωρήτου νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ τῆς δίκης, ἢ νὰ μελετηθοῦν τὰ ἐγγράφα, ἀβλεψίας, παραδρομῆς, ραθυμίας, κουφότητος ἢ ὀκνηρίας περὶ τὰ κείμενα τῶν νόμων σοβεῖ, ἢ καλυπτομένη ἀπὸ ἀσχετοῦς μὲ τὴν υπόθεσιν παραπομπῆς εἰς ἡμεδαποὺς ἀλλοδαποὺς συγγραφεῖς καὶ ἀπὸ ἀντιγραφὴν νομολογίας, ἐπικίνδυνος αὐθαιρεσίας ἐπὶ τῶν κρινομένων υποθέσεων, καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχει δόλος ἢ προσωποληψία.

Ἡ πολλάκις ἐκ τῶν ἄνω λόγων κατάφωρος πρὸς τὰ πραγματικά

περιστατικά έκτιμησης καί ή μετά παραποίησην τούτων επί άλλων υποθετικών εφαρμογή άσχετων πρὸς τήν υπόθεσιν νόμων, αποτελεῖ ἐφεύρεσιν τῶν νεωτέρων χρόνων (τῶν κακῶν δικαστῶν), ήτις ὑπὸ τὸν μανδύαν τοῦ ἀνεξέλεγκτου, ὅπερ προβάλλεται πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἀνεπηρέαστου τῆς ἐλευθέρας κατὰ συνείδησιν δικαστικῆς κρίσεως, ἐκλόνισε τήν ἐμπιστοσύνην τῶν δικαζομένων εἰς τὰ δικαστήρια καί τοὺς δικαστάς.

Ἄν θέλωμεν συνεπῶς νὰ ἴδωμεν βελτιουμένην τήν ἀπονομήν τοῦ δικαίου ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν διαφορῶν καί τῶν δημοσίου ἐνδιαφέροντος δικῶν, οὔτε νέοι νόμοι χρειάζονται πρὸς δημιουργίαν φοβίας εἰς τοὺς δικαστάς ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν (ἐκάστοτε Κυβέρνησιν), οὔτε περίτεχνος καὶ εἰς τὴν τύχην διὰ κληρώσεως ἐγκατάλειψις τῆς κρίσεως ἐπὶ τῶν προαγωγῶν καί τοποθετήσεων, κατὰ παραμέρισιν τῶν ταγῶν καί τῶν κατὰ τὸν ὄργανισμὸν τῶν δικαστηρίων φυσικῶν ἐποπτῶν τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ ἄγρυπνος παρακολούθησις τῆς οὐσιαστικῆς κατὰ τοὺς νόμους, καί τὰ πραγματικά περιστατικά ἀπονομῆς τοῦ δικαίου.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, ἀντὶ τῶν νομοθετημάτων ἐπικροτοῦμεν τὸ μέτρον τῆς ἰδρύσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Δικαιοσύνης ἰδιαιτέρου γραφείου παρακολουθήσεως τῶν δικαστηρίων καί συνιστῶμεν ὅπως τοῦτο ἐνταχθῇ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Πειθαρχικοῦ, κοινοποιηθῇ δὲ ἐκ νέου ἢ ὑπ' ἀριθ. 29.002 τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1911 ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τοῦ ἀειμνήστου Δημητράκοπούλου καί ἐπὶ τῶν δι' αὐτῆς τιθεμένων ἀρχῶν, βασισθῇ ἡ παρακαλούθησις τοῦ ἔργου τῶν δικαστῶν, ἥτοι ὁ ἔλεγχος μετὰ τελεσίδικον καί τελειωτικὴν κρίσιν τῶν υποθέσεων διὰ τὴν ὀρθὴν ἀπονομήν τοῦ δικαίου, ἐπὶ ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν πολιτῶν παραπόνων, τροποποιηθῇ δὲ καί ὁ νόμος περὶ ἀγωγῶν κακοδικίας ὥστε νὰ εἶναι ἐφαρμόσιμος, ἀναγνωρίζομένης ὑποχρεώσεως εἰς ἀποζημίωσιν καί ἐπὶ τῶν ἄνω περιπτώσεων.

Μόνον ἐὰν κάθε δικαστὴς κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀποφάσεων καί κατὰ τὴν διάσκεψιν ἔχει ὑπ' ὄψιν τοὺς τὴν ὑπαρξὶν ἐλέγχου καί ἀτομικῆς εὐθύνης δὲν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ παραβλέπη οὔτε τὰ πράγματα οὔτε τοὺς νόμους.

Π. Σ.

ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΕΜΕΛΙΩΘΗ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΙΣ τῆς ΧΩΡΑΣ

Ἀποτελεῖ ἀλήθειαν ἐπιβεβαιωμένην, ἀπὸ τὴν πολεμικὴν καί μεταπολεμικὴν πείραν, ὅτι ἐὰν οἱ πραγματικοὶ παραγωγοὶ βιωτικῶν ἀγαθῶν πρώτης ἀνάγκης καί πρώτων ὑλῶν, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὰ 75 % τοῦ πληθυσμοῦ γενικῶς, ἐξ ὧν εἰς τὴν Χώραν μας τὰ 65 εἶναι κυρίως ἀγρόται, εὐρίσκονται σὲ κακὴ οἰκονομικὴ κατάστασις τότε ἡ πολὺ μικρότερη τάξις, τῶν βιομηχανῶν καί ἐμπόρων ἀποτελοῦσα τὰ 25 %, ἡ ὁποία διὰ νὰ ὑπάρξῃ, χρειάζεται νὰ

πωλήσῃ τὰ προϊόντα τῆς καί νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας τῆς εἰς τοὺς γεωργικοὺς—ἀγροτικοὺς, καί ἄλλους ἐργατικούς πληθυσμοὺς, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ εὐδοκίμησῃ μὲ πελάτας, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ ἤμποροῦσαν νὰ ἀγοράσουν τὰ βιομηχανικὰ τῶν προϊόντα ἢ νὰ χρησιμοποιήσουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν.

Ἐγίναν μεταπολεμικῶς μεγάλα λάθη καί τὸ σπουδαιότερον ἦτο νὰ ὑπαχθῇ ἡ Γεωργία στὰ συμφέροντα τῆς βιομηχανίας καί τοῦ κεφαλαίου ποῦχε ὡς συνέπειαν τὸ ξερρίζωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἀγροτικῆς ἀπὸ τὴν ὑπαιθρον.

Παρεγνωρίσθη ὅτι ἡ γεωργία, κτηνοτροφία καί ἀλιεία, ἀποτελοῦν μετὰ τὰς ἐπιστημονικὰς προόδους τῶν νεωτέρων χρόνων, ζωντανὴν βιομηχανίαν καί πρωταρχικοὺς παραγωγοὺς πλούτου καί ὅτι εἶναι τὸ κλειδί τῆς εὐμάρειας καί ἡ βάσις τῆς εὐπορίας ὅλων τῶν ἄλλων ἀνθρωπίνων ἐπιδόσεων.

Αἱ καθόλου Γεωργικαὶ ἐπιδόσεις καί αἱ ἀστικαὶ Βιομηχανίαι δὲν εἶναι ἐχθροὶ σὲ ἀντίπαλα στρατόπεδα, ὅπως φαίνεται ὅτι ἐπιστεύετο ἀπὸ τοὺς οἰκονομολόγους τοῦ 19ου αἰῶνος οἱ ὅποιοι συνίσταν τὴν μὲ κάθε δυνατό τρόπο παραγωγή φθηνῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ὡς μέσου βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως.

Ἐγίνε μεταπολεμικῶς κατάδηλον ὅτι, αἱ Ἀστικαὶ Βιομηχανίαι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὐδοκίμησουν, ἐὰν οἱ παραγωγικοὶ γεωργικοὶ πληθυσμοὶ βρίσκονται ἀπὸ ἀνέχεια στὰ χεῖλη οἰκονομικοῦ βαράθρου, καί ὅτι Γεωργία καί Βιομηχανία εἶναι ἀπαραίτητη ἡ μία γιὰ τὴν ἄλλην καί διὰ νὰ εὐδοκίμησῃ ἡ Βιομηχανία εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προηγηθῇ ἡ εὐδοκίμησις τῆς Γεωργίας μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐφαρμογὰς εἰς αὐτὴν τῆς μεταπολεμικῆς τεχνικῆς καὶ τῶν ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καί Ἀλιείας ἐπιβάλλεται νὰ προηγοῦνται καί νὰ εἶναι πλέον σεβασταὶ ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν μὴ ἀγροτικῶν κλάδων, διὰ νὰ μπορέσωμεν νὰ ἐκμεταλλεῖσθωμεν στὸν ἀνώτατο βαθμὸ, ὅτι, σὲ ἀγροτικοὺς δυναμισμοὺς ἐργασίας καί ὑλικοῦ διαθέτωμεν στὴ χώρα μας.

Οἱ πόλεμοι ποὺ ἔγιναν στὸν αἰῶνα μας, ἐπετάχυναν ἐκ πολλῶν λόγων τὴν ἀλλαγὴν καί τὴ μηχανοποίησην τὰς καλλιεργητικὰς μεθόδους, εἰς τὰς πλέον προηγμένας τῆς Ἑλλάδος Χώρας, ἀπὸ τὴν ἀνάγκη μεγάλων ποσοτήτων τροφίμων, τὴν ἔλλειψιν ἐργατικῶν χειρῶν κατὰ τὸν πόλεμον καί τὴν ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς διακινήσεως τῶν ἀγαθῶν ἀναγκαστικὴν αὐτάρκειαν.

Συνεπῶς καί γιὰ μᾶς, ἐπιτακτικὸν προβάλλει τὸ πρόβλημα πῶς θὰ πρέπει νὰ ὀργανωθῇ καί νὰ λειτουργήσῃ στὴ χώραν μας ἡ Γεωργία, Κτηνοτροφία καί Ἀλιεία μέσα στὸ πλαίσιο τῶν μεταπολεμικῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν.

Πρώτα - πρώτα δὲν εἶναι φρόνιμο οὔτε πρέπον ν' ἀφίσουμε τοὺς ἀγρότας στὰς προλήψεις καί τὴν ἀγνοία τῶν προόδων καί τῶν ἐφαρμογῶν, σὲ κάθε γεωργικῇ - κτηνοτροφικῇ καί ἄλλῃ ἐπίδοσί τους, οὔτε νὰ τοὺς στε-

ρήσουμε τὰς εὐκολίας ποὺ μποροῦν νὰ ἔχουν ἀπὸ τὴ χρησιμοποίησιν τῶν μηχανημάτων.

Ὅλοι ἔχουμε ἀντιληφθῇ ὅτι ὁ γεωργικὸς κλῆρος ἔγινε πολὺ μικρὸς. Ἡ γῆ ἔχει στενέψει καὶ ἡ σπατάλη τῆς εἶναι ἀνειλίτρεπτη. Ἡ ἐντατικὴ καλλιέργειά τῆς ἐξ ἄλλου, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀποδοτικὴ ἂν δὲν γίνῃ μὲ τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης ἀπὸ γεωργοὺς εἰδικευμένους στὴ χρῆσιν τῶν μηχανῶν καὶ τῶν νεωτέρων καλλιεργητικῶν μεθόδων ποὺ θὰ σπάσουν τὸ τεῖχος τῶν προλήψεων.

Τὰ στοιχεῖα τῆς καλῆς Γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως πρέπει νὰ γίνουν τὸ Εὐαγγέλιο κάθε ἀγρότου, τοῦ ὁποῦ εἶναι γνωστὴ ἡ διάθεσις νὰ μάθῃ, ἀλλὰ μὲ μεγάλη ἐπιφύλαξιν δέχεται νὰ ἐφαρμόσῃ ὅτι τοῦ λέγουσιν χωρὶς νὰ τὸ ἐπαληθεύσῃ ὁ ἴδιος. Γιὰ νὰ ἔλθουν οἱ γεωργοὶ - κτηνοτρόφοι ἀλιεῖς κλπ. σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς προόδους, ποὺ διδάσκουν πῶς θὰ πάρουμε ἀπὸ τὸ ἔδαφος τὴν ποικίλην καὶ ἀφθονὴν ἐσοδεῖα καὶ ἀπὸ τὰ ζῶα ὅτι σὲ τρόφιμα χρειάζομεθα, εἶναι ἀνάγκη μὲ βιβλία μικρὰ ποὺ τὸ περιεχόμενό τους θ' ἀποτελῇ πρῶτο ἂν ἀπλότητος καὶ λακωνικότητος, νὰ ἐκλαϊκεύσουμε καὶ νὰ διαδώσουμε τὰ ἐπιστημονικὰ πορίσματα, τὰς νέας καλλιεργητικὰς μεθόδους καὶ νὰ δώσουμε ὁδηγίας καὶ συστάσεις. Παράλληλα θὰ πρέπει νὰ γίνουσι πρακτικαὶ ἐφαρμογαί, ὅχι μὲ πρότυπα κτήματα, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ ἐπιμέλεια τεχνικῶν ἐμπειρογνωμόνων γεωπόνων σ ἐ κ τ ῆ μ α τ α ἀ γ ρ ο τ ῶ ν. Ἡ ἀποδεικτικὴ αὐτὴ καλλιέργεια εἶναι τὸ εὐκολώτερον μέσον μορφώσεως.

Παράλληλα ἡ καθοδήγησις· γιὰ τὴν ὑπερνίκησιν τῶν καιρικῶν ἐμποδίων, καὶ τὴν ὠφέλιμον χρησιμοποίησιν τοῦ χρόνου τῶν βροχερῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοὺς ἀγρότας, θὰ λύσῃ μερικῶς καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ὑποαπασχολήσεως.

Οἱ Ἀγρόται - Γεωργοὶ ἔδειξαν καὶ κατὰ τὴν προπολεμικὴ καὶ πολεμικὴ περίοδο, τῆς ἀναγκαστικῆς αὐταρκειᾶς, ἀξιοθαυμάστους ἱκανότητας προσαρμογῆς, κατὰ τὴ μεταπολεμικὴ δὲ περίοδο ἐπέτυχαν ἄνοδον τῆς παραγωγῆς ποὺ καλύπτει τὰ 47 % τοῦ συνόλου τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Τὸ ζωντανὸ αὐτὸ μῆμα τοῦ Ἐθνικοῦ Συνόλου πρέπει ν' ἀποτελέσῃ βοηθούμενον τὴ πρωτοπορεία τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ν' ἀποροφῇ μὲ τὴν ἐντατικὴ ἐπιστημονικὴ καλλιέργειαν μέρος τοῦ πληθυσμοῦ.

Αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Γεωργίας - Κτηνοτροφίας - Ἀλιείας - Δασοκομίας θὰ πρέπει νὰ εἶναι σεβασταὶ ἀπὸ τοὺς μὴ ἀγροτικούς κλάδους καὶ στὰ στάδια τῆς ἐξελιξεῶς των νὰ ἔχουν προτεραιότητα γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ παραγάγουμε στὸν ἀνώτατον βαθμὸ μὲ ὅσα μέσα διαθέτουμε ἀπὸ τὴ γῆ αὐτὴ ποὺ ἔθρεψε ἐδῶ καὶ 5000 χρόνια τοὺς προγόνους μᾶς καὶ δὲν στέρεψε ἀκόμη. Μὲ τὸ σημειώμα μᾶς αὐτὸ ρίχνουμε ἀπλὲς σκέψεις στὸ θέμα ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον, πολὺπλευρῆς μελέτης πολλῶν εἰδικῶν, ποὺ θὰ θελήσουν νὰ συνδράμουν τὸ ἔργο τοῦ σχεδιασμοῦ τῆς

Γεωργικῆς παραγωγῆς, καὶ τῆς ὁργανώσεώς της σὲ βάσεις ποὺ θὰ μποροῦν ν' ἀνθέξουν καὶ σὲ περιόδους γεωργικῆς φτώχειας.

ψ

Η ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ τῆς ΕΡΓΑΣΙΑΣ καὶ αἱ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Μετὰ ἕξ μῆνες, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ Στρατάρχης ἔδωκε μίαν πανηγυρικὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τοὺς ἐργάτας ὅτι καταργεῖ τὴ διατίμησιν τῆς ἐργασίας καὶ ἐπαναφέρει τὰς ἐλευθέρους συλλογικὰς διαπραγματεύσεις, ἐδημοσιεύθη τὸ Ν. Δ. 3086 διὰ τοῦ ὁποῦ ρυθμίζονται ἐφεξῆς αἱ σχέσεις τῶν ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν.

Διατίμησις τῆς ἐργασίας θεώρησε ἡ Κυβέρνησις τὸν νόμον 2053 διὰ τοῦ ὁποῦ ἡ ρύθμισις τῶν σχέσεων ἐργασίας ἀνατίθετο εἰς ἓνα τριμερὲς ἰσότιμον συμβούλιον τὴν γνώμην τοῦ ὁποῦ εἶχε ὑποχρέωσιν νὰ σέβεται ὁ Ὑπουργὸς καὶ ἂν διεφώνει ἡδύνατο νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ νὰ λύσῃ τὴν διαφορὰν μεταξὺ Ὑπουργοῦ καὶ πλειοψηφίας τοῦ Συμβουλίου. Ὅπως εἶχε γίνῃ ὅταν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1952 ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ δώσῃ μίαν αὐξήσιν ἐπὶ τῶν κατωτάτων ἡμερομισθίων, ἐκ 150]ο τὴν ὁποίαν ἠρνήθησαν τότε οἱ ἐργοδοταί. Ἀπὸ τότε ἔγινε ὁ νόμος 2415[53 βάσει τοῦ ὁποῦ ὅλα τὰ ζητήματα μισθῶν καὶ τιμῶν ἐξ αἰτίας τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ νομίματος ἐρρύθμιζε μίαν 5μελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ Ὑπουργῶν παράλληλα μὲ τὸ συμβούλιον τοῦ ν. 2053.

Αὐτὴν τὴν διατίμησιν τῆς ἐργασίας τὴν κατήργησεν ἡ Κυβέρνησις σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Στρατάρχου καὶ νὰ πῶς: Ἐδημοσίευσεν πέρυσιν τὸ Ν. Δ. 2510 δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἔδωκε εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας τὸ δικαίωμα νὰ καθορίζῃ ὑπὸ τύπον προσωρινό· τος τὰς ἀποδοχὰς καὶ βάσει αὐτῆς ἀπὸ πέρυσιν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας εἶναι κύριος ρυθμιστὴς τῶν σχέσεων ἐργασίας, ὅπως ἀκριβῶς ἦτο ὁ Ὑπουργὸς ἐργασίας καὶ οἰκονομικῶν μὲ τὸν νόμον 28]1944 τοῦ Πορφυρογένου.

Ἀφοῦ ἐδημιούργησε πέρυσιν αὐτὴν τὴν κατάστασιν ἡ Κυβέρνησις ἤλθεν τὸν Φεβρουάριον νὰ ὑποσχεθῇ τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου 2053 τὸν ὁποῦ ἐθεώρει ὅτι ἐγκαθιδρύει σύστημα διατιμῆσεως τῆς ἐργασίας.

Ἐφθάσαμε τέλος εἰς τὸν Ν. Δ. 3086. Μὲ αὐτὸν διατηρεῖται πρῶτον ἡ διάταξις τοῦ Ν. Δ. 2510 δυνάμει τῆς ὁποίας δικαιούται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας νὰ καθορίζῃ μόνος τὰς ἀποδοχὰς. Αὐτὸ λέγεται κατὰ τὴν Κυβερνητικὴν ὑπόσχεσιν κατὰργησις τῆς διατιμῆσεως τῆς ἐργασίας.

Παραλλήλως ἰδρύεται ἓνα σύστημα συλλογικῶν συμβάσεων πρωτοφανὲς εἰς τὰ χρονικά ὅλου τοῦ κόσμου. Διὰ νὰ γίνῃ δηλαδὴ μίαν συλλογικὴ σύμβασις πρέπει νὰ συμφωνήσουν οἱ ἐκπρόσωποι ἐργατῶν ἐργοδοτῶν καὶ Κράτους. Ἄν συμφωνήσουν μὴ νομίσετε ὅτι ἐτελείωσε τέλος πάντων ἡ διαδικασία. Ὅχι ἡ σύμβασις θὰ ὑποβληθῇ εἰς ἓνα διαιτητικὸν ὄργανον

διοριζόμενον από τόν 'Υπουργόν 'Εργασίας καί αὐτό θ' ἀποφασίσῃ ἂν ἡ συναφθεῖσα ὑπό τῶν τριῶν συμβαλλομένων συλλογική σύμβασις ἔχῃ καλῶς. Ἐάν τοῦτο, τήν εὐρη τῆς ἀρεσκείας του ὁμοφώνως, ὁ 'Υπουργός πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ ἐν συνεχείᾳ ἡ συλλογική σύμβασις τὴν ἐγκρίνει. Ἐάν ὅμως ὑπάρξῃ μειοψηφία, τότε ὁ 'Υπουργός τὴν παραπέμπει εἰς ἓνα δευτεροβάθμιον διαιτητικὸν ὄργανον, μόνον δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καί ἐκεῖνο γνωμοδοτεῖ ἐκ νέου πρὸς τὸν 'Υπουργόν ὁ ὁποῖος ἐγκρίνει τελικῶς τὴν συλλογικὴν σύμβασιν διὰ τὴν ἰσχύση, ἐκτὸς ἐάν τὸ δευτεροβάθμιον αὐτὸ ὄργανον τὴν παραπέμπῃ ἐκ νέου εἰς τὸ πρωτοβάθμιον ὄργανον διαιτησίας καί τοῦτο ἀποφαίνεται ἐπίσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Τὰ ὄργανα διαιτησίας τὰ διορίζει ὁ 'Υπουργός μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων ὁργανώσεων ὡς πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους των καί τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουν πρόεδρον ἰσόβιον δικαστὴν, ὅπως εἶχαν μέχρι τώρα αἱ ἐπιτροπαὶ διαιτησίας, ἀλλὰ ὑπαλλήλους τοῦ 'Υπουργείου 'Εργασίας δηλαδὴ πρόσωπα ἐκφράζοντα κατὰ ἓνα τρόπον τὴν πολιτικὴν τοῦ 'Υπουργοῦ. Ἀλλὰ καί διὰ τὰς ὁργανώσεις ὁ νέος νόμος εἶναι δυσμενής. Ἐξαρτᾷ τὴν ἱκανότητά των νὰ διαπραγματευθοῦν ἀπὸ τὸν 'Υπουργόν τῆς 'Εργασίας, ἐνῶ μέχρι τώρα, τὸ δικαίωμα τοῦτο, παρεχωρεῖτο εἰς τὴν ΓΣΕΕ.

Μὲ αὐτὰς τὰς βασικὰς μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ συλλογικῶν διαπραγματεύσεων αἱ ὁποῖαι πανθομολογουμένως ἀποτελοῦν χειροτέρευσιν τοῦ προϋφισταμένου καθεστώτος, ἦλθεν ἡ Κυβέρνησις νὰ διακηρύξῃ τὴν κατάργησιν τῆς διατιμῆσεως τῆς ἐργασίας, ἐνῶ εἶναι προφανές ὅτι, διὰ τῶν ἀνωτέρω μέτρων ἐγκαθιδρύεται ἓνα σύστημα διατιμῆσεως σκληρότερον τοῦ προϋπάρχοντος καί πολυπλοκώτερον.

Τὶ νὰ σημαίνουν, ἄραγε ὅλα αὐτά; Ἀγνοίαν τοῦ ζητήματος ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἢ σκόπιμον διαστρέβλωσιν στοιχειωδῶν ἀρχῶν τῆς συγχρόνου ἐργατικῆς πολιτικῆς; Ὅ,τι καί νὰ συμβαίῃ, παραμένει γεγονός ὅτι ὁ νέος νόμος δὲν εἶναι δυνατόν, ὡς ἐκ τῆς φύσεως του, νὰ δώσῃ μίαν λύσιν εἰς τὸ πρόβλημα τῆς διαδικασίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐργατικοῦ προβλήματος τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ἀποτελεῖ τὴν λυδίαν λίθον τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος καί καθορίζει τὴν προοπτικὴν τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης καί ὁμαλότητος τὴν ὁποίαν ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίζῃ πᾶσα κυβέρνησις διὰ τὴν εἶναι Κυβέρνησις.

Εἰς τὰ ἐξετάσεις τῆς ἐπὶ τοῦ προβλήματος τούτου ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ἓνα μεγάλο μηδὲν καί προκαλεῖ τὸν φόβον ὅτι ἡ προσερχομένη ἀπὸ τὴν ΓΣΕΕ διαμαρτυρία, ἡ πλεον ἀκίνδυνος κοινωνικῶς, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἐπιχειρεῖ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπὶ βάσεως ἀστυνομικῆς, ὑποκρύπτει μίαν ἀγανάκτησιν τῶν ἐργατικῶν μαζῶν ἡ ὁποία δὲν ἐμφανίζεται πρὸς τὸ παρὸν ὡς κουμμουνιστικὴ συνδικαλιστικὴ πόλωσις, ἀλλὰ καί ἂν ἀκόμη δυνηθῇ, ἡ σημερινὴ ἡγεσία τῆς ΓΣΕΕ νὰ τὴν ἀποσοβῇ ὡς τοιαύτην, οὐδεὶς μας ἐγγυᾶται ὅτι δὲν θὰ συμπλέκεται μὲ τὰς ἐν γένει κοινωνικὰς καί πολιτικὰς ἐξελίξεις αὐτοῦ τοῦ τύπου ὁ ὁποῖος τόσο ἐδεινοπάθησεν. τόσο ἡγω-

νίσθη, ὥστε νὰ μὴν ὀδηγεῖ ἐκάστοτε εἰς πρόσξεις ἐνισχύσεως τοῦ κουμμουνισμοῦ, θετικὰς ἢ ἀρνητικὰς.

Οἱ ἐργάται ἔχουν ἀνάγκην ἑνὸς καταστατικοῦ χάρτου διὰ νὰ ἡρεμίσουν, νὰ ἐπιδοθοῦν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν ἐργασίαν καί νὰ συννωθοῦν ψυχικῶς ὅλοι μέσα εἰς τὴν Ἑθνικὴν οἰκογένειαν τῆς ὁποίας, ἂν δὲν ἀποτελοῦν σπονδυλικὴν στήλην, ἀποτελοῦν πάντως ἓνα ζωτικὸν κύτταρον. Καί τοιοῦτον καταστατικὸν χάρτην δὲν ἔχουν. Ἀντιθέτως μετὰ τοὺς κομπογιαντισμοὺς τῶν κυβερνητικῶν μέτρων εὐρίσκονται εἰς μίαν ψυχικὴν διέγερσιν ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν καλύτερον σύμμαχον τοῦ κουμμουνισμοῦ οἰασθῆποτε μορφῆς, εἴτε οὗτος ἐμφανίζεται ὡς λαϊκὸν μέτωπον εἴτε ἐμφανίζεται ὡς συνωμοσία καί ὡς συμμορισμός. Ἴσως ὀλίγος καιρὸς ἀπομένει διὰ μίαν ἀναθεώρησιν τῆς ἀσκουμένης ἐργατικῆς πολιτικῆς, διὰ νὰ μὴν εἶναι πολὺ ἀργά. Μς

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ἀξιωματικῶν καί ὁπλιτῶν

Δὲν εἶναι δυνατόν εἰς ἓνα σημείωμα περιορισμένης ἐκτάσεως, λόγῳ τῆς πληθύσεως τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀναμένουν τὴν ἀνάπτυξιν των ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν «Πολιτικῶν Φύλλων», νὰ ἐξετασθοῦν ὅλα τὰ προβλήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τοὺς ἀτυχεῖς ἀλλὰ καί τόσο ἀγαπητοὺς συμπολεμιστὰς μας, τοὺς ἀναπήρους ('Αξικοὺς καί ὁπλίτας) καί τὰ θύματα πολέμου. Ἀς δώσωμεν λοιπὸν μίαν σκιαγραφίαν των, προσπαθοῦντες νὰ τονίσωμεν τὰ σπουδαιότερα τούτων.

Ἐνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα θέματα τὰ συγκινοῦντα τοὺς ἀναπήρους καί τὰ θύματα πολέμου, εἶναι—ὅπως σχεδὸν καί ὅλας τῆς τάξεως τὰς μὴ εὐπορούσας—τὸ στεγαστικόν. Διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἀναπήρων καί θυμάτων πολέμου ἐψηφίσθη ἐφέτος τὸ ὑπ' ἀριθ. 2936 Ν.Δ. διὰ τοῦ ὁποῖου ἐτροποποιήθησαν αἱ προϋπάρχουσαι διατάξεις περὶ κρατικῆς στεγαστικῆς βοήθειας. Τὸ Ν.Δ. προβλέπει ὅτι στεγαστικὴ βοήθεια (οἰκόπεδα καί στεγαστικὰ δάνεια) θὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀναπήρους τοὺς ἔχοντας 25 % καὶ ἄνω ἀναπηρίαν καί εἰς τὰς ὀρφανικὰς οἰκογενεὰς τῶν πεσόντων ἐξαφανισθέντων κλπ. ἐν πολέμῳ ἐγγάμων ἀξιωματικῶν καί ὁπλιτῶν. Καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως ἡ προστασία τοῦ Ν. τούτου Διατάγματος ἐπεκταθῇ καί εἰς ὅλας τὰς οἰκογενεὰς τῶν ἀστεγῶν ἀναπήρων πολέμου ἀνεξαρτήτως ποσοστοῦ ἀναπηρίας ὡς ἐπίσης καί εἰς τὰς στερουμένας ἄλλου προστάτου (πατρικῆς) οἰκογενεὰς τῶν ἀγᾶμων πεσόντων ἐξαφανισθέντων κλπ.

Ἡ προσπάθεια εἶναι δίκαιον νὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας διότι ὁ τελευταῖος ψηφισθεὶς Νόμος περὶ λαϊκῆς κατοικίας προβλέπει στεγαστικὴν βοήθειαν καί διὰ τὰς κατηγορίας τῶν ἀναπήρων καί θυμάτων πολέμου αἱ ὁποῖαι ἐξηρέθησαν ἀπὸ τὸ Ν.Δ. 2936/54. Συνεπῶς τὸ ἐνωτέρω αἶτημα τῶν ἀναπήρων καί θυμάτων πολέμου δὲν πρόκειται, ἐφ' ὅσον γίνῃ δεκτόν, νὰ δημιουργήσῃ νέας ὑποχρεώσεις εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, ἀλλ' ἀπλῶς θὰ ἐνοποιήσῃ τὸ προστατευτικὸν τοῦτο μέτρον.

Δεύτερον κύριον θέμα ἀπασχολοῦν τοὺς ἀναπήρους καί τὰ θύματα πολέμου εἶναι τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦτο νὰ διατηρηθῇ ἐν ζωῇ, εἶναι ἀνάγκη κρατικῆς ἐνισχύσεως μέχρις ὅτου ἀξιοποιηθοῦν οἱ πόροι του. Ὡς λειτουργεῖ σήμερον εἶναι ἀτροφικὸν καί καταδικασμένον εἰς θάνατον.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην κατενόησε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὁποῖος καί ἔδωκε ἐντολὴν ὅπως τὸ ζήτημα τοῦ Ταμεῖου Ἀρωγῆς ἐπιλυθῇ τὸ ταχύτερον, ἀναμένεται

δέ κατόπιν τούτου ή έγγραφή εις τόν κρατικόν προϋπολογισμόν του σχετικού κονδυλίου.

Τρίτον θέμα έξ ίσου σπουδαίον είναι τήσ προστασίας τής εργασίας. 'Ωρισμένα επιχειρήσεις όχυρούμεναι πρό του Νόμου ό όποιος διαγράφει ότι όταν αϊ συντάξεις των άναπήρων ύπαλλήλων και έργατοτεχνιτών υπερβούν τās χιλιάς δραχμάς τότε οι άνάπηροι δέν δικαιούνται προστασίας εργασίας, προέβησαν εις άθρόας απόλύσεις. Δίκαιον είναι νά γίνη έρμηνεία του Νόμου καθ' ήν τό όριον των χιλίων δραχμών άφορά τās συντάξεις του 1953 όποτε και έψηφίσθη ό Νόμος και όχι τās μεταγενεστέρας μέ τās συνεχείς αύξήσεις.

Τέλος θέμα άπασχολούν τους άναπήρους τής Βορείου 'Ελλάδος είναι ή ύδρυσις άναρρωτηρίου άναλόγου μέ εκείνο των 'Αθηνών. Δέν πρέπει νά λησμονήται ότι εις τήν Βόρειον 'Ελλάδα ύπάρχουν 6.000 άνάπηροι, οι όποιοι στεροϋνται ένδός άναγκαίου ίδρύματος ως τό άναρρωτήριον τό όποιον τόσας ύπηρεσίας προσφέρει εις τās 'Αθήνας.

Ειδικώτερον οι άξιωματικοί τής πολεμικής διαθεσιμότητος διατυπώνουν ώρισμένα αίτήματα τά όποια εύρίσκομεν άπολύτως δικαιολογημένα. Τό επίδομα τής στολής π.χ. τό όποιον έχορηγήθη εις τους έν ένεργεία συναδέλφους των, δέν είναι δίκαιον νά χορηγηθή και εις αυτούς; Δέν είναι άραγε σαφής ό Νόμος 4506/33 όταν καθορίζει ότι οι άξιωματικοί τής πολεμικής διαθεσιμότητος λαμβάνουν άποδοχάς και πάσης φύσεως επίδοματα και παροχάς των έν ένεργεία συναδέλφων των; 'Επίσης ή άπαλλαγή διά τά τέκνα των από τά εκπαιδευτικά τέλη δέν είναι δίκαιον αίτημα των; 'Ο Νόμος 950/42 δέν καθορίζει σαφώς τά τής ως άνω άπαλλαγής; Τέλος ή έκπτώσις επί των εισητηρίων των σιδηροδρόμων δέν είναι δίκαιά επιδίωξις των άξιωματικών τής πολεμικής διαθεσιμότητος, έφ' όσον τό προνόμιον τούτο έχει δοθή εις τους άναπήρους όπλίτας;

Αυτά είναι έν σκιαγραφία τά κυριώτερα αίτήματα και τά προβλήματα των άναπήρων και θυμάτων πολέμου. 'Υπάρχουν και άλλα μικροτέρας άξίας όπως ύπάρχουν πολλά άφορώντα μίαν άλλην τάξιν πολεμιστών τους τραυματίας, οι όποιοι δέν χαιρουν ούδενός προνομίου όπως ύπάρχουν πολλά άφορώντα γενικώς τους παλαιούς πολεμιστάς. 'Αλλά είπαμε. 'Ο χώρος είναι μικρός. "Ας εύχηθώμεν ότι άργότερον θα δυνηθώμεν νά άναπτύξωμεν έν πλάτει όλα τά ζητήματα τά άφορώντα τους άναπήρους θύματα πολέμου, τραυματίας και παλαιούς πολεμιστάς από των υψηλών των «Πολιτικών Φύλλων» και τās ένδεικνυόμενας λύσεις δι' όσους έδωσαν τό αίμα των και τό σώμα των διά τήν Ιδικήν μας ύπαρξιν.

Γ. Δ. Κ.

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

‘Η οικονομική κρίσις τής Γιουγκοσλαβίας. ‘Αμερικανική ένίσχυσις

‘Ο Economist τής 6ης Νοεμβρίου σχολιάζων τό προσεχές ταξείδιον του Γιουγκοσλαβου ‘Υπουργού Βουρνάνοβιτς - Τέμπο εις Washington γράφει ότι τούτο όφείλεται εις δεινήν οικονομικήν κρίσιν ήν αντιμετώπιζει ή χώρα του όφειλομένη εις σταθεράν ύψωσιν των τιμών, έλλειψιν βασικών ειδών έφοδιασμού ως τά σιτηρά και ό άνθραξ, και τό σημαντικόν έλλειμμα του έμπορικου ίσο-

ζυγίου. ‘Η έξαιρετικώς κακή έσοδεία διημετριακών βαρύνει κατά πολύ εις τήν κρίσιν τήσ καταστάσεως, άλλ' αϊ τιμαί ήύξησαν και επί άλλων ειδών λόγω τής εις μεγάλην έκλασιν προμοδοτήσεως πολλών προϊόντων έξαγωγής. Διά τής τεχνητής εαυτής ένισχύσεως των έξαγωγών, και του σημαντικού περιορισμού εισαγωγών πρός βελτίωσιν του έμπορικου ίσοζυγίου προκαλούνται πληθωριστικά επί των τιμών πιέσεις. Πολλά βιομηχανίαί έξ άλλου, έπωφελοϋμεναι τής μονοπωλιακής των θέσεως ήύξησαν ύπερ-

μέτρως τās τιμάς των.

Οί ‘Αμερικανοί κατά πάσαν πιθανότητα θα έλθουν εις βοήθειαν τής παρούσης Γιουγκοσλαβικής οικονομίας διά τής παροχής ύπό τύπον δωρεάς μεγάλων ποσοτήτων σιτηρών έκ των πλεονασμάτων των. ‘Αλλά—καταλήγει ό Economist—άληθής βελτίωσις δέν δύναται νά προκύψη είμή διά τής αύξήσεως τής γεωργικής παραγωγής. Πολλά ήδη έγέγοντο όπως ένθαρρυνθούν οι γεωργοί εις αύξισιν τής παραγωγής των επί τής οποίας επιδρῶσιν άκόμη άνασχετικώς τά διάφορα κομμουνιστικά μέτρα τά άφορώντα εις τήν διάθεσιν των προϊόντων και τήν όργάνωσιν τής παραγωγής. ‘Αλλά και πολλά μένουν άκόμη νά γίνουν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ υπό **‘Επαμ. Γιαννοπούλου** τ. ‘Εφέτου Προέδρου των Προξενικών Δικαστηρίων ‘Αλεξανδρείας. (Τόμ. Α σ. 258. ‘Εκδόσις 1954).

‘Εργον άνωτέρας ήθοπλαστικής χρησιμότητος είναι ή έκδοθίσα ‘Ιστορική ‘Ανθρολογία, ή όποία καταδεικνύει τόν συγγραφέα όχι μόνον σοβαρόν μελετητήν τής Ιδικής μας και τής Παγκοσμίου ‘Ιστορίας, αλλά και κοσμούμενον μέ έξαιρετους πνευματικούς Ικανότητες νά διακρίνη νά συνδυάζη και ν’ αποδίδη διδάγματα και συμπεράσματα έκ των γεγονότων και περιστατικών τής ζωής των Λαών και των ανθρώπων.

‘Ο Πρόλογος και επίλογος καταδεικνύουν τήν χρησιμότητα του έργου και από παιδαγωγικής πλευράς, και μάλιστα διά τους διδάσκοντας λειτουργούς τής εκπαιδεύσεως οι όποιοι παραλήλως πρός τήν διδασκαλίαν τής ‘Ιστορίας θα δύνανται νά φρονιματίζουν τήν σπουδάζουσαν νεολαίαν δι’ ήθοπλαστικών διδαγμάτων έκ ταύτης.

Η ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΙΣ τής ΧΩΡΑΣ υπό **Γεωργ.**

Τρακάκη τ. ‘Υποδιοικητού τής ‘Αγροτικής Τραπέζης και Διευθυντού τής Τραπέζης τής ‘Ελλάδος. (‘Εκδ. 1954 σ. 8 σ. 108).

Μεταξύ των σοβαρών έκλεκτών μελετών κατατασσόμενη ή παρούσα άποτελεί σημαντικήν συμβολήν εις τήν προσπάθειαν ολοκληρωτικής καλύψεως των άναγκών τής έσωτερικής καταναλώσεως, διά τής άναπτύξεως, τής Γεωργι-

κής, Βιομηχανικής και Βιοτεχνικής παραγωγής τής Χώρας.

‘Η άθεντία του συγγραφέως, έκ τής μακράς πείρας και πολυπλεύρου μορφώσεως, δίδουν εις τά πορίσματα τής μελέτης έξέχουσαν σημασίαν. και άποτελούν δε ο ν τ ο λ ο γ ί α ν πρακτικής πολιτικής.

INDEX CULTUREL ESPAGNOL. Publication Mensuelle, (Num. 104 9ον ‘Ετος).

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ και **ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΣ** υπό **Δημητρίου Τσάκωνα** τ. ύφυγету του Πανεπιστημίου ΙΝΝΕΣΜΠΟΥΡΚ (‘Εκδόσις 1954, σ. 202 σ. 8).

ΠΑΡΑΩΓΙΚΟΤΗΣ. Μηνιαία έκδοσις του ‘Ελληνικού Κέντρου παραγωγικότητος. (Τόμ. Α, άριθ. 3. ‘Ιούλιος, Σεπτέμβριος 1954).

Τό κυκλοφορούν τεύχος περιλαμβάνει μελέτας και άρθρα έκλεκτών επιστημόνων επί θεμάτων τής παραγωγικότητος.

‘Αποσκοπεί ή έκδοσις του περιοδικου νά καταιστήρη τήν έννοιαν, τās αρχάς και τās μεθόδους αϊ όποια συντείνουν, εις τήν αύξισιν τής παραγωγικότητος εις τόν τόπον μας, κοινόν κτήμα.

«ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ»

Δεκαπενθήμερος Πολιτική ‘Επιθεώρησις (Δελτίον Πολιτικών)
ΓΡΑΦΕΙΑ Ενοφώντος 15α ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 23.191

Διευθύνσεις κατά νόμον:

‘Υπεύθυνος συμφώνως πρός τό άρθρ. 6 § 1 ν. 1092/1938

Διευθυνσις **ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ**
κατοικία 6δός ‘Ηποκράτους 9 τηλ. 614.431
ΑΘΗΝΑΙ

Διευθυντής Τυπογραφείου **Διον. Πετσάλης**
κατοικία Ψαρμιάλγκου 15 τηλ. 22.062 ‘Αθήναι

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 2 χιλ.

‘Αποστέλλεται έντοθα και τās ‘Επαρχίας **ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ** εις τους επιθυμούντας νά τó λαμβάνουν εις τήν κατοικίαν των.

‘Η ‘Αναδημοσίευσις έκ των «Πολιτικών Φύλλων» επιτρέπεται μόνον έφ’ όσον αναφέρεται τó τεύχος έκ του όποιου έλήφθη.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΚΔΟΔΕΩΣ

‘Ετησία Δρχ. 50 δρχ., ‘Εταμ. 30 δρχ.
Τρίμηνος 15 δρχ., ‘Εταιρ. 100 δρχ.,
‘Εξωτερ. 150 δρχ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου φύλλου αἰσθανόμεθα ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς :

I. — Τοὺς Ἐκλεκτοὺς Φίλους Συνεργάτας τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι κοσμοῦν τὰς σελίδας τῶν «ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ», ἡ πνευματικὴ συνεργασία τῶν ὁποίων τοιαύτην εἶχεν ἀπήχησιν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ὥστε νὰ καταστήσουν τὴν ἔκδοσιν «Πολιτικὸν Ἐγκόλπιον» τῶν διανοουμένων λόγῳ τῆς νηφαλίου, οὐσιαστικῆς καὶ ἀμερολήπτου ἐρεῦνης τῶν πολιτικῶν οικονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων τοῦ τόπου.

II. — Τοὺς ἐκ πάσης γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐνθουσιώδεις διερμηνεῖς τῆς ἀπηχέσεως τὴν ὁποίαν εὗρεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Λαοῦ μας, τὸ κήρυγμα τῆς ζωτικῆς ἀνάγκης μιᾶς στοργικῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, ἱκανῆς ν' ἀγκαλιάσῃ τὰς ἀσθενεστεράς τάξεις, νὰ τὰς θερμάνῃ καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν, ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ Ἀστικοῦ Κράτους, ἀνασυντασσόμενου ὡς Κράτους μερίμνης καὶ προστασίας τῶν ἡθικῶν καὶ ὕλικῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν, χωρὶς καταπίεσιν, βίαν ἢ φόβον.

III. — Τὸν Ἀθηναϊκὸν καὶ Ἐπαρχιακὸν τύπον καὶ προσωπικῶς τοὺς κ. κ. Διευθυντὰς καὶ Συντάκτας τῶν ἐφημερίδων, οἱ ὅποιοι ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως, μὲ εὐμένειαν συμπάθειαν καὶ ἐνδιαφέρον παρηκολούθησαν τὰ πρῶτα βήματά μας.

IV. — Τοὺς ἀνιδιοτελεῖς φίλους ἀναγνώστας οἱ ὅποιοι διὰ τῶν κατὰ μέρος συνεισφορῶν τῶν (ἐξ' ὧν ἀξιομνημόνευτος εἶναι ἡ ἐκ δραχ. 4 ἀποφοιτητοῦ τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ ἡ συνοδεύσασα αὐτὴν συγκινητικὴ ἐπιστολὴ του) κατέστησαν τὴν ἔκδοσιν αὐτάρκη καὶ ἀδέσμευτον οικονομικῶς.

Ἡ ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἔτυχον τὰ «ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ» ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικὸν ἀναγνωστικὸν κοινόν, καταδεικνύει πόσον ὥριμος εἶναι ὁ Λαός μας, διὰ πνευματικὴν τροφὴν ἀνωτέρας ποιότητος, καὶ τὴν νηφάλιον ἀντιμετώπισιν τῶν πραγμάτων, ὅταν μὲ ἀπόλυτον πνευματικὴν ἐντιμότητα, χωρὶς φατριασμόν καὶ ἰδιοτέλειαν καθοδηγῇται, ὥστε νὰ δύναται ὁ ἕδιος νὰ κρίνῃ καὶ ν' ἀποφασίσῃ· ἐφ' ᾧ καὶ ὁ ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ.

Ἀφιεροῦται

Εἰς τὸν ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ὁποίου πιστεύομεν καὶ δι' ἣν θὰ ἐργασθῶμεν.

Τὰ «ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ»

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΤΩΝ «ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ»,

ἐκ σελίδων 340

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΟΥΜΕΝΟΣ

(δερματόδετος πανόδετος ἢ χαρτόδετος)

μετὰ τοῦ ἐκτυπωμένου

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΥ

ἀποστέλλεται εἰς τοὺς παραδίδοντας εἰς τὰ Γραφεῖα τὰ τεύχη σὺν τῇ κατοβολῇ τῶν βιβλιοδετικῶν καὶ ἐξόδων ἀποστολῆς τοῦ τόμου

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΠΙΣΗΣ

Οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη ὅπως, μέχρι τέλους ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ μᾶς πληροφορήσωσι τυχὸν ἐλλείψεις τευχῶν διὰ νὰ τοὺς τὰ ἀποστείλωμεν, διότι βραδύτερον συνθετομένων τῶν τευχῶν εἰς τόμους θὰ εἶναι ἡ ἀποστολὴ ἀδύνατος

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΜΕΝ

ἐπίσης τὴν ἀποστολὴν τῆς συνεισφορᾶς ἐκδόσεως εἰς τοὺς λοβόντας τὰ τεύχη τοῦ πρώτου τόμου ἐκ δραχ. 50

Η ΕΚΔΟΣΙΣ · ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΣ

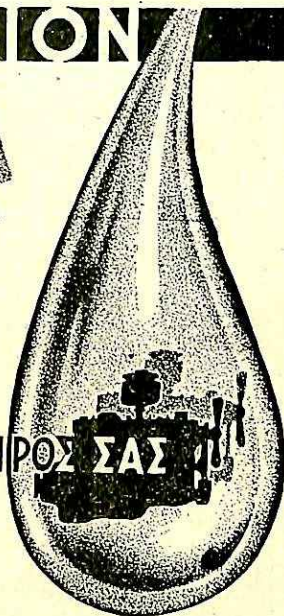

Το ΟΡΥΚΤΕΛΛΑΙΟΝ

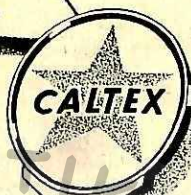
σου

ΔΙΤΗΛΑΖΙΖΕΙ

ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΤΗΡΟΣ ΣΑΣ

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ:

ESSAR
Σ. ΡΕΣΤΗΣ & ΣΙΑ